

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VI legislatura

Sisè període

Sèrie C - Número 330

Dijous, 25 d'abril de 2002

Comissió del Síndic de Greuges

PRESIDÈNCIA DE LA I. SRA. DOLORS COMAS D'ARGEMIR I CENDRA

Sessió núm. 6, primera reunió

Í N D E X

Informe

del Síndic de Greuges al Parlament de Catalunya corresponent a l'any 2001 (tram. 360-00006/06) (p. 3)

SESSIÓ NÚM. 6.1

La sessió s'obre a un quart d'onze del matí. Presideix la Sra. Comas d'Argemir i Cendra, acompanyada de la vicepresidenta, Sra. Bruguera i Bellmunt, i de la secretària, Sra. Sánchez-Camacho i Pérez. Assisteix la Mesa el lletrat major i el lletrat Sr. Pau i Vall.

Hi són presents les diputades i els diputats Sra. Alemany i Roca; Sr. Lladó i Isàbal, Sr. Pellicer i Punyed, i Sr. Soy i Soler, pel G. P. de Convergència i Unió; Sra. Gassó i Closa, Sr. Masllorens i Escubós, Sr. Pérez Ibáñez i Sra. Valls i Llobet, pel G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi; Sr. Curto i Casadó, pel G. P. Popular, i Sr. Bonet i Revés i Sra. Porta i Abad i Sr. Ridaó i Martín, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Assisteix a aquesta sessió el síndic de Greuges, Sr. Anton Cañellas i Balcells, acompanyat de l'adjunt del síndic, Sr. Enric Ricard Bartlett i Castellà i de l'adjunt al síndic per a la defensa dels drets dels infants, Sr. Jordi Cots i Moner.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Informe del Síndic de Greuges al Parlament de Catalunya corresponent a l'any 2001 (tram. 360-00006/06). Síndic de Greuges, de la Institució del Síndic de Greuges. Presentació de l'informe. (Informe: BOPC, 275, 5)
2. Proposició de llei de modificació de la Llei 14/1984, del 20 de març, del Síndic de Greuges, modificada per la Llei 12/1989, del 14 de desembre (tram. 202-00139/06). Grup Parlamentari de Convergència i Unió, Sra. M. Ángeles Esteller Ruedas, del Grup Parlamentari Popular, Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds. Nomenament de la Ponència que ha d'elaborar el text de la Proposició de llei.

La presidenta

Bon dia. Anem a donar inici a la Comissió del Síndic de Greuges.

———— **Informe del Síndic de Greuges al Parlament de Catalunya corresponent a l'any 2001** (tram. 360-00006/06)

En primer lloc, voldria donar la benvinguda a l'excel·lentíssim senyor Anton Cañellas i a totes les persones que l'acompanyen: el síndic adjunt, el senyor Enric Bartlett; el síndic que s'encarrega dels temes d'infància, que és el senyor Cots —ara no em surt el nom—, Jordi Cots. L'acompanyen, també, la secretària general, Elisabet Abella; la cap de gabinet, Margarita Cuscó i, com a assessors, Eugeni Castelló, Montserrat Cusó, Joaquim Solé, Sílvia Vèrnia i el responsable de comunicació, Antoni Clapés.

També volia informar els senyors diputats i diputades que avui en aquesta Comissió assisteixen, d'una manera excepcional perquè ja saben vostès que no és usual l'assistència de persones en una comissió que no siguin exclusivament els diputats i diputades, els compareixents i els mitjans de comu-

nicació, assisteixen tota una sèrie de persones que estan fent el tercer curs de Fortalecimiento institucional para defensores del pueblo de Iberoamérica. Estan fent les pràctiques, i aquests dies estaven a Barcelona i el síndic ens va demanar si podien assistir avui i demà en aquestes sessions per veure, justament, el funcionament parlamentari.

La Mesa del Parlament va donar autorització perquè hi assistissin aquestes persones, a qui donem la benvinguda. Són cinc representants de les oficines de defensors de l'Argentina, de Colòmbia, del Panamà, del Perú i de Veneçuela. Per tant, benvinguts a tots vostès i esperem que l'assistència en aquesta sessió sigui profitosa per a la formació que estan realitzant.

Com a mecanismes de funcionament de la Comissió, recordem que tenim dos punts a l'ordre del dia. Un és la presentació de l'Informe del Síndic de Greuges, que farem a continuació i, hi ha, per altra banda, el nomenament d'una ponència que farem demà quan s'acabi la sessió corresponent. Avui, després de la intervenció del síndic, farem un breu descans de deu minuts perquè tots puguem tenir temps, això, de descansar una mica i perquè els portaveus dels diferents grups puguin acabar de preparar les seves intervencions.

En la segona part, per tant, de la sessió d'avui, seran els portaveus o les persones que consideri necessari cada grup parlamentari qui, disposant d'un temps aproximat de vint minuts, poden, aleshores, plantejar al síndic totes les qüestions que considerin pertinents. La sessió s'interromprà a continuació, i es reprendrà demà, en què el síndic contestarà les preguntes que li sigui formulades. En aquest sentit, proposem que la sessió de demà comenci a dos quarts d'una. Ho dic perquè en la convocatòria que s'ha enviat es deia que començaria a les deu, però per raons d'organització hem pensat que fóra més convenient i hi estan d'acord, doncs, el síndic i tots els seus adjunts i assessors, que sigui demà a dos quarts d'una.

Per tant, quedem, ja no..., si per cas després ja ho recordaré en acabar la sessió, però, en tot cas, demà serà a dos quarts d'una. I sense més preàmbuls, dono la paraula a l'excel·lentíssim senyor Anton Cañellas, síndic de Greuges de Catalunya.

El síndic de Greuges (Sr. Anton Cañellas i Balcells)

Il·lustre senyora presidenta, il·lustres senyors membres de la Mesa, il·lustres senyores diputades, il·lustres senyors diputats. Bon dia i gràcies per la seva presència. Comparec davant de vostès per presentar-los l'Informe del Síndic de Greuges de l'exercici 2001, que vaig lliurar oficialment el passat dia 7 de març. L'Informe ha estat publicat, com saben, en el *Butlletí Oficial* d'aquesta cambra, el 22 de març.

Abans d'aprofundir en la seva anàlisi, permetin-me, només, uns mots per agrair a la Mesa de la Comissió i a la Mesa del Parlament que hagin valorat positivament que un grup d'assessors d'institucions d'*ombudsmen* d'Iberoamèrica, que estan desenvolupant

un curs entre nosaltres, poguessin assistir en aquesta sessió d'aquest matí.

Tant aquells de vostès que fa uns anys que debaten l'Informe anual, com aquells que s'incorporen per primer cop en aquesta sessió coincidirán amb mi en la dificultat de presentar i de comentar, en un temps necessàriament breu, un document força extens que conté nombrosa informació. Al llarg dels anys s'han introduït modificacions en aquesta compareixença, amb l'objectiu de fer-la més eficaç. Unes modificacions, en la sistemàtica de la sessió, que es va dividir en dues reunions, per permetre una resposta més aprofundida a les seves preguntes; unes altres, a la mateixa redacció de l'Informe, la qual incorpora una primera part, la presentació i els punts a destacar, que pretenen fer una aproximació sumària en el document.

Començaré la meua intervenció recordant algunes dades estadístiques. Podem parlar d'un marc d'estabilitat en el nombre d'actuacions. El nombre d'expedients iniciats l'any 2001 ha estat de 4.289, 62 dels quals d'ofici o per iniciativa pròpia. Amb relació a l'any 2000, aquestes dades representen un increment de les queixes i una disminució de les actuacions d'ofici. Un cop ponderades les dues dades, excloses de la suma total les queixes repetides amb un mateix objecte i considerant les actuacions d'ofici que aquest any no vam considerar necessàries repetir, com ara les visites a les comissaries, podem afirmar que ens movem al voltant de les 4.000 actuacions per any.

El percentatge d'acceptació de les nostres consideracions adreçades a les administracions públiques per tal que modifiquessin la seva actuació se situava, el 31 de desembre, en el 83%, contra el 70% en les mateixes dates de l'any passat. Una altra vegada, si deflectíem les queixes repetides i, per tant, les consideracions repetides que també s'han acceptat, el percentatge de revisió de les decisions de les administracions estaria en un 73%. Aquesta xifra és molt similar a la d'aquelles altres. Dilluns passat estàvem en un 85%, que, fetes les correccions esmentades, resulta un 75% d'acceptació.

La col·laboració de les administracions públiques amb el Síndic ha estat, en general, la que exigeix la Llei. En algunes ocasions, però, les administracions no han respost les nostres peticions d'informació, i és per això que en l'annex número 8, fent ús de l'habilitació legal, les relacionem. També assenyallem uns altres casos menys greus en què les nostres sol·licituds s'han substanciat amb un retard excessiu, però que evidencien un comportament igualment contrari a la legalitat.

A continuació, em referiré a algunes mesures organitzatives i de divulgació. D'una banda, hem continuat amb els desplaçaments fora de la seu que efectuo personalment acompanyat de membres de l'oficina. Aquest any hem visitat Ripoll, Banyoles, Igualada, Vic i la Pobla de Segur. En algun cas vaig tenir ocasió d'entrevistar-me també amb algun de vostès com a diputat d'aquell territori. A l'annex nú-

mero 15, fem un comentari sobre la finalitat d'apropament a la ciutadania d'aquestes visites, així com també de la valoració positiva que en fem.

En allò que portem de l'any 2002, hem visitat Solsona i Blanes, i estem preparant una nova visita per a les properes setmanes. Ultra aquesta activitat, el Servei d'Informació al Ciutadà ha continuat amb la seva tasca d'atenció telefònica i en entrevista personal a la nostra seu. En total s'han comptabilitzat 3.067 actuacions.

Com vostès saben, des del juny de l'any 2000, disposem d'una pàgina web que l'any 2002 ha rebut més de 5.000 visites, i des d'on s'han descarregat 2.181 arxius. La pàgina a la qual és possible registrar-se per rebre informació de les novetats permet consultar els nostres informes i accedir a altres informacions sobre la nostra activitat.

A l'annex 11, dedicat a la col·laboració amb altres *ombudsmen*, trobaran uns comentaris sobre les relacions desplegades en els àmbits català, estatal i internacional. La creació i la consolidació de xarxes institucionals que persegueixen uns objectius comuns permet establir sinergies i reforçar cada una de les organitzacions que les integren. És amb aquest objectiu que hem continuat els nostres contactes amb els síndics municipals de Greuges, amb els síndics de les universitats, en l'àmbit català.

En l'esfera estatal tenim relacions sovintejades amb els nostres col·legues de les diverses autonomies. En aquest sentit, el febrer del 2001, vam participar a les jornades dedicades a «Comunidades autónomas e inmigración», organitzades pel nostre homòleg de les Illes Canàries, les conclusions de les quals –prou interessants en la meua opinió– es troben en el mateix annex número 11.

Finalment, pel que fa a les relacions internacionals, hem continuat una activitat que no és exagerat qualificar d'intensa i que ha permès que, a hores d'ara, la institució del Síndic de Greuges i, per tant, Catalunya, sigui ben coneguda a la majoria dels fòrums en què els *ombudsmen* del món posen en comú les seves experiències. Dediquem l'annex 12 a la nostra participació a l'Institut Europeu de l'Ombudsman, institució que presideixo durant el bienni 2000-2002.

L'annex 13 dóna informació sobre la nostra activitat en el marc de la Federació Iberoamericana d'Ombudsmen, una de les realitzacions de la qual és el curs a què alludia en començar la meua intervenció d'avui.

Finalment, és l'annex 14, el que comenta amb un cert detall el Programa institucional de cooperació amb els Balcans.

Em complau poder-los dir que el Programa segueix una trajectòria ascendent. Els dos primers anys l'activitat de cooperació va centrar-se en la col·laboració amb les dues entitats de Bòsnia-Herzegovina. L'any 2001 hem aconseguit que el seu àmbit geogràfic vagi més enllà del territori bosnià i s'estengui a Kosovo, Sèrbia i Montenegro, tal com en la

compareixença de l'any passat els anunciava que intentaria. Això, entre altres coses, possibilita un fòrum de diàleg entre juristes de tota la regió. Notícies com la dimissió del govern de Montenegro, per l'acord amb Sèrbia, posen de manifest la dificultat d'aquestes trobades i, per tant, de la seva importància. És la nostra modesta contribució a la consolidació de l'Estat de dret fora de les nostres fronteres.

Després d'aquestes notes sobre la nostra projecció institucional, em referiré a algunes de les qüestions que hem remarcat en l'Informe. Per fer-ho, seguiré l'ordre de presentació, d'aquest –de l'Informe–, amb algunes alteracions que els assenyalaré.

Administració general. En aquest capítol comentem les qüestions relatives al procediment administratiu, funció pública, contractació administrativa, responsabilitat patrimonial i drets electorals. Les referències a seguretat ciutadana les faré en abordar la temàtica de justícia.

El conjunt de normes que regulen l'actuació de les administracions públiques pretenen fer-la eficaç, transparent, sotmesa a la llei i predeterminada a interpretar a favor del ciutadà les qüestions dubtoses. Una administració que respongui a aquests paràmetres és un factor de progrés social molt important.

No es poden posar totes les organitzacions, ni parts d'aquestes, en un mateix sac. Així podem afirmar que en alguns camps s'ha progressat i força, però de la lectura dels nostres informes anuals es deriva que aquests objectius d'eficàcia i transparència encara no s'han assolit plenament. En ocasions, perquè no s'hi destinen els recursos suficients, en altres perquè es fan interpretacions de les normes que, certament, no compartim. Entre aquests darrers casos citaré el del cobrament indegut, en la nostra opinió, de la taxa per la retirada del vehicle quan, per raons imputables a l'Administració, el procediment sancionador no finalitza i no hi ha sanció. És legal sancionar els titulars dels vehicles que no respecten les normes d'aparcament, però no ho és no retornar l'import de la taxa de la grua quan no s'acrediti la infracció, ja que només és possible fer-ho en un procediment sancionador.

Un element bàsic de l'organització són els seus recursos humans. Un cert grau d'estabilitat de les plantilles és un valor a assolir i a preservar. En aquest sentit, hem recomanat el Departament d'Ensenyament que adopti mesures per evitar que es mantinguin durant els cursos l'adscripció provisional dels funcionaris docents.

Altrament, el mateix Departament ha acceptat les nostres recomanacions de modificar la taula de titulacions annexa a la borsa de treball del personal interí. Aquesta modificació pretén restablir la concordança entre titulacions i especialitats docents, ateses les disfuncions que havíem constatat.

El Departament d'Ensenyament també ha acceptat tornar a computar, com a experiència docent en els cursos d'interinatge, el treball com a educador en llars d'infants.

Una de les eines utilitzades per part de les administracions per prestar els seus serveis és la contractació pública. El volum de recursos mobilitzat amb la contractació d'obres, de serveis, i de subministraments, és una part considerable del producte interior brut. El conjunt de les administracions públiques considerades com un tot constitueixen, així, el primer agent econòmic pel volum de contractació. Això dona una idea de la capacitat d'influir en les conductes d'aquells que pretenen fer negocis amb elles. És des d'aquesta constatació que ens hem plantejat la possibilitat de posar en joc aquesta potència com a palanca de difusió dels principis de l'estat social.

La promoció i l'estabilitat en l'ocupació, la promoció de les empreses d'economia social, o l'adopció de mesures de seguretat en el treball són aspectes socials que es poden impulsar des de la contractació pública. És per això que hem argumentat que cal promoure la incorporació de clàusules socials com a condicions d'execució dels contractes. Igualment hem defensat que s'estudiï la viabilitat de les clàusules socials com a factors a tenir en compte per avaluar les ofertes.

Em referiré, ara, també, a l'àmbit tributari i a continuació a l'habitatge i urbanisme. Prossegueixo amb aquestes qüestions tributàries, per la connexió temàtica amb allò que els he dit fins ara. Ens continuen arribant queixes fonamentades per problemes de gestió, en particular, amb relació a la no-recepció de les comunicacions adreçades als contribuents. Hem d'insistir en la necessitat de fer esforços per solucionar aquests problemes i aprofitar les noves tecnologies per reduir, dràsticament, el recurs a la notificació, a evitar els recàrrecs per errors en la gestió de domiciliacions, o la no-aplicació de beneficis fiscals a què es té dret perquè el ciutadà no els va demanar per desconeixement.

Més enllà del disgust dels ciutadans per haver de pagar tributs –disgust que no pot ser determinant per eliminar-los–, algunes queixes que qüestionen les mateixes excepcions, ens han de fer pensar. En aquest sentit, sovintegen les queixes dels ciutadans que no consideren especialment beneficiós efectuar un seguit d'obres municipals que comporten pagar unes quanties per a contribucions especials en ocasions prou elevades. Aquí se susciten dues qüestions: si l'obra beneficia algú especialment, o ho fa, en general, a la col·lectivitat. En segon terme, la necessitat d'exposar la conveniència d'efectuar-les. No és suficient que sigui legal imposar-les, sinó que cal esforços per mirar de convèncer el major nombre possible d'afectats d'aquesta necessitat. Alguns de vostès, senyores i senyors diputats, amb responsabilitats en l'àmbit local, prou que saben els esforços que cal dedicar per aconseguir aquest propòsit. Pensem que tot això justifica pensar sobre l'adequació dels actuals perfils d'aquesta figura a un sistema tributari com el nostre.

En l'àmbit de les taxes de la Generalitat, comentem que, finalment, el Govern va admetre la nostra argumentació en el sentit que no es pot traslladar en els

particulars la taxa pel control estadístic de les certificacions de prova emeses per les entitats d'inspecció i control per les revisions dels ascensors. Aquesta taxa afecta l'activitat de les esmentades entitats d'inspecció i, en canvi, es repercutia en els titulars dels ascensors. Queda pendent de respondre, pel Departament d'Economia, la consideració sobre la mala configuració legal de la taxa fins al punt que la nostra opinió podria resultar inconstitucional.

Habitatge i urbanisme. En la introducció del capítol corresponent, fem alguns comentaris sobre la creixent dificultat per accedir a un habitatge. Ja fa anys que ens hi referim, però s'ha arribat a una situació que ens sembla greu. Fa ben bé la impressió que les mesures utilitzades per l'Administració, de subvencionar una part del preu o de l'interès dels préstecs per finançar l'adquisició, són mesures insuficients davant d'uns increments anuals per sobre de qualsevol previsió raonable.

És més, sembla que qualsevol ajut que es pugui donar serà absorbit i, per tant, neutralitzat, per un mercat en què les desigualtats dels agents que operen és palesa. Davant d'aquesta situació, els poders públics no poden restar impassibles. Aquesta situació fa encara més xocant que pugui existir un mercat de segona mà d'habitatges protegits i, fins i tot, de promoció pública, en el qual persones que no reuneixen els requisits per beneficiar-se de l'esforç inversor efectuat per l'Administració adquireixen habitatges. És per això que hem insistit en la necessitat d'arbitrar sistemes de control més operatius.

També pel que fa als controls, però amb relació a les condicions dels habitatges, sobretot quan són protegits, hem recomanat que el Departament de Política Territorial requereixi la llicència municipal de primera ocupació per a lliurar la cèdula d'habitabilitat. Aquesta recomanació, no acceptada pel Departament per les raons que s'indiquen en l'Informe, pretenia assegurar un control eficaç per part de les administracions competents i evitar que uns defectes constructius d'inici es converteixin en problemes per a l'ús i el manteniment correcte dels edificis.

Dels assumptes relatius a l'urbanisme, destaquem la necessitat de coordinar les actuacions urbanístiques, estrictament, amb les que, derivades d'altres regulacions, s'hi relacionen, com ara de carreteres o del patrimoni cultural. Hem remarcat que sempre que sigui possible, el lloc de plasmar aquesta coordinació són els instruments de planejament. Alguna queixa rebuda ens ha servit com a exemple dels problemes que se'n deriven quan aquesta coordinació no és operativa.

També ens hem referit a les actuacions en matèria de disciplina urbanística, les quals han afectat en la recentment aprovada Llei d'urbanisme, que enduix les sancions i amplia els terminis de prescripció. Aquestes normes poden ajudar a garantir la disciplina en l'ús del sòl però, com sempre, caldrà una administració potent i una voluntat decidida de fer-les complir.

Medi Ambient. Aquest any incidim, especialment, en el dret a obtenir informació o a participar en els procediments administratius amb transcendència ambiental. En l'estudi que incorporem amb el comentari de casos reals que se'ns han plantejat, intentem facilitar unes pautes d'actuació possible a les administracions municipals que s'han d'enfrontar a aquesta qüestió. Hem rebut, també, queixes relacionades amb les instal·lacions de telefonia mòbil i hem fet aportacions en el Projecte de decret regulador d'implantació d'energia edílica i al mapa edílic.

Les normes aprovades sobre antenes de telefonia mòbil, a les quals ens vam referir per primer cop en l'Informe de l'any 1998, no han servit per minvar la inquietud de molts ciutadans pel que fa als seus efectes sobre la salut. La incorporació de la tercera generació de telefonia mòbil ens augura un futur amb més antenes, per la qual cosa cal fer un esforç per assolir les evidències científiques dels seus efectes. No és suficient manifestar la innocuïtat d'una radiació, és necessari que la col·lectivitat ho entengui i així ho assumeixi.

Vàrem formular quatre consideracions al Departament de Medi Ambient, que en cap cas qüestionen l'aposta del Govern per l'energia edílica. Es demanava: l'explosió de la implantació de l'energia edílica en els parcs naturals en projecte; la redacció més entenedora dels articles del Decret que regula la tramitació de les corresponents autoritzacions administratives; que les noves instal·lacions estiguessin sotmeses a llicències ambientals tramitades pels ajuntaments i, finalment, la generalització de les condicions edíliques de viabilitat. La majoria d'aquestes recomanacions van ser acceptades.

Hem seguit el grau d'aplicació pràctica de les recomanacions formulades en l'Informe del 1998, amb relació a les motos nàutiques. Podem dir que, tot i que amb excessiva lentitud, hi ha hagut progressos pel que fa a la regulació d'aquesta activitat. De fet, la normativa aprovada és molt recent i contestada per una part del sector, però, en canvi, les mesures de prevenció concretes que comporten costos econòmics per a l'erari públic com el balisament dels canals de llançament i avarada, han estat més aviat escassos.

Igualment, hem fet el seguiment de les mesures adoptades per les administracions públiques en matèria de prevenció d'inundacions que van ser objecte d'anàlisi en un informe extraordinari que, com recordaran, vam presentar a finals de l'any 2000. En aquest sentit, ens complau remarcar la presentació per part de l'Agència Catalana de l'Aigua, de l'estudi de delimitació de zones inundables per la redacció de l'Inuncat.

No podem passar per alt, tampoc, que aquest Parlament ha considerat oportú recollir, en la nova Llei d'urbanisme abans esmentada, la part essencial de les nostres consideracions sobre la coordinació i la vinculació del planejament urbanístic i la planificació hidràulica i de protecció civil que afecten el territori.

Tot seguit també faré un petit comentari sobre consum, per continuar, després, amb sanitat.

Del considerable nombre d'actuacions en matèria de consum, volem destacar-ne quatre: la integració tarifària del transport públic en la regió de Barcelona; el servei telefònic a les zones rurals; les condicions de pagament mitjançant crèdit al consum de centres d'ensenyament no reglats i, per últim, el tramvia del Baix Llobregat. En aquest tema em remeto a les consideracions de l'Informe i comento, ara, les dues primeres.

Hem valorat positivament, tant l'entrada en vigor del sistema tarifari integrat, com els esforços que l'Administració gestora del sistema ha fet per corregir les situacions de perjudici que la seva implantació havia comportat. Tot i amb això, hem recomanat dues modificacions més per tal de reduir el nombre de ciutadans que se senten perjudicats pel nou sistema que, cal insistir-hi, té uns efectes àmpliament favorables.

Arran de les queixes d'entitats locals de l'Alt Urgell i del Solsonès, vam efectuar una actuació sobre les prestacions del sistema TRAC, que dona cobertura al servei de telefonia fixa en determinades zones de Catalunya. La nostra conclusió ha estat que, en el context normatiu vigent, el sistema TRAC compleix els requeriments del servei universal de telefonia. Tot i amb això, ateses les seves evidents limitacions que, pràcticament, impedeixen l'excés a Internet, demanem als poders públics que impulsin les actuacions necessàries per substituir aquesta tecnologia al més aviat possible. Mentrestant, hem posat en relació les administracions locals afectades amb l'operadora, per tal d'articular un mecanisme àgil de resolucions, d'incidències i d'avaries. El sistema té moltes limitacions i, per això, com a mínim, si és produeix un problema que es pugui resoldre al més ràpidament possible.

Sanitat. El nostre sistema sanitari presta atenció a tothom i, parlant en termes generals, podem dir que ho fa de forma raonablement satisfactòria. Això no vol dir que no hi hagi problemes i aspectes a millorar. Entre els diversos àmbits a millorar que comento a l'Informe, destacaria l'atenció sanitària a les persones amb malalties de difícil diagnòstic, la reconversió psiquiàtrica i la redacció de les llistes d'espera de fecundació *in vitro*.

Davant del patiment de les persones que pateixen la fibromiàlgia i altres malalties de difícil diagnòstic i la resposta vacil·lant del sistema sanitari, hem suggerit al Departament de Sanitat que s'adoptin les mesures que permetin oferir una protecció i un tractament eficaç. Aquestes recomanacions han estat acceptades pel Departament.

Fa anys que insistim que els recursos assignats a l'atenció psiquiàtrica ens situen com a la Ventafocs del nostre sistema sanitari. Les denúncies sobre la manca de recursos per als malalts aguts que necessiten estades d'internament de mitjana i llarga estada, van portar-nos a iniciar una actuació d'ofici. Alhora, hem constatat dèficits, també hem tingut

coneixement de noves actuacions per reforçar el Pla de salut mental actual.

En aquest sentit, ens complau assenyalar que els increments de recursos pressupostats destinats al tractament d'aquestes patologies van en la bona direcció per canviar aquest estat de coses, però caldrà sostenir l'esforç en el temps per tal de completar la reconversió psiquiàtrica.

Per acabar aquesta referència a la sanitat, vull valorar positivament que moltes de les nostres recomanacions efectuades els darrers anys, com ara l'obligació de conservar la història clínica, la lliure elecció de metge i especialista, i el dret a ser informat, s'han recollit en la Carta de drets i deures dels ciutadans amb relació a la salut i l'atenció sanitària.

Serveis socials. En l'àmbit de serveis socials i a efectes expositius, hem agrupat les nostres actuacions en tres apartats: gent gran; persones disminuïdes, psíquiques i físiques, i situacions de pobresa. Algunes actuacions tenen punts de connexió amb més d'un apartat. Si intentem resumir en tres frases allò que ens manca, podríem dir que les necessitats assistencials de la gent gran creixen a un ritme superior al de les prestacions que els ofereix el sistema. És necessari incrementar i adaptar els serveis i els ajuts a les persones amb disminució física i psíquica. Hi ha un nombre preocupantment alt de persones que malviuen en situacions de pobresa i que, sense una actuació decidida i coordinada dels poders públics, evolucionen cap a situacions d'exclusió social i marginació de caràcter crònic.

Aquest dibuix de colors poc lluminosos s'ha de posar amb relació a una xarxa de serveis socials que atén amb mancances, com acabo de dir, però que atén moltes, moltes persones. Al meu parer, des d'un punt de vista conceptual, el problema bàsic és que, a efectes pràctics, els serveis socials funcionen com una millora social, és a dir, no reconeixem un dret a rebre una prestació sempre que es doni una situació de necessitat determinada. No es té dret a una plaça residencial si es pateix una gran disminució física amb trastorn de conducta. Es té el dret, si a més, existeix una plaça residencial, plaça que cap poder públic té obligació ineludible de crear.

Els posaré un altre exemple: l'any passat els exposava que no se'ns havia acceptat la recomanació que els ajuts a una persona gran discapacitada produïssin efectes des de la data de la sol·licitud. Doncs bé, el motiu no era que l'Administració pensés que era més lògic que es produís a efectes des de la data de la resolució, la finalitat de l'ajut era i és col·laborar amb qui es fa càrrec d'aquestes persones. La necessitat existeix des que se sol·licita, ja que si no fos així no es podria concedir.

Tenim casos en què la resolució arriba quan ha mort el beneficiari i, òbviament, no s'abona. El motiu per demorar els efectes era i és que no tenim prou recursos destinats per atendre aquestes necessitats. Davant d'això, en aquest cas, no puc criticar els gestors de l'ICASS que administren el pressupost, he de dir que constato que el pressupost és insufici-

ent. Aquest mateix raonament es pot efectuar en altres apartats d'aquest capítol, quan, per exemple, parlem d'ajut domiciliari o de places residencials.

Som conscients que no hi ha receptes miraculoses que permetin solucionar fàcil..., que permetin trobar solucions fàcils immediates. Som conscients dels criteris que imperen sobre contenció de despesa pública, però el síndic de Greuges també hi és per reclamar solucions per a la situació de desatenció que els ciutadans encara pateixen.

Treball. Les reformes laborals destinades a l'increment de l'ocupació no n'han millorat l'estabilitat, ni han desterrat la precarietat contractual existent. Els treballs per a curts períodes de temps i sous baixos són millors que l'atur estable i cronificat. Estadísticament, representen població ocupada, però els anys de cotització que cal completar per tenir dret a la pensió mínima quan es tenen contractes a temps parcial, augmenten en proporció a la disminució del percentatge que representen sobre la jornada anual. És lògic que un contracte al 50% de jornada no generi la mateixa cotització que un del 100%, però això obliga els poders públics a fer càlculs sobre què implica en termes de protecció social futura. Aquestes persones hauran de veure complementades les seves pensions amb mèrit d'aportacions que no han pogut fer.

Permetin-me remarcar un aspecte més d'entre les queixes que analitzem en aquest apartat de l'Informe. La integració d'aspectes socials o les clàusules socials en la contractació pública a què hem alludit en el capítol d'Administració General, poden ajudar a combatre l'atur dels col·lectius de difícil inserció laboral i reduir-ne la sinistralitat. Aquestes mesures s'acumularien a les polítiques de foment tradicional i podrien amplificar els seus efectes.

Pensions. Tot i la revaloració anual de les pensions, molts pensionistes, sobretot les persones vídues i els perceptors de pensions SOVI, continuen amb prestacions insuficients durant la vellesa. En alguns casos, com els dels jubilats del règim de previsió d'entitats d'assistència medico-farmacèutica i accidents de treball, la prestació és inexistente. En l'apartat de serveis socials ja he comentat, ja he ressenyat que una part considerable dels pobres del nostre país són persones grans. Les insuficiències de les pensions en són en una part responsables.

Aquí estem davant d'un dret subjectiu en la prestació, ja no d'una mera millora social. Aquesta circumstància, lligada a la insuficiència referida, permeten plantejar-se si els superàvits del sistema que no es dediquen a provisió de reserves per al futur, no podrien tenir com a destinació, si més no parcial, la millora de les pensions mínimes. En tot cas, cal reconèixer que diverses modificacions legals comporten un augment de la base reguladora de les pensions de viduïtat.

Valorem positivament l'establiment d'un sistema de jubilació gradual i flexible. Pensem que està en la línia del canvi de paradigma que ens toca viure amb relació a la piràmide demogràfica i els rols de la gent

gran per raó de la seva edat. En aquest cas de la gent, la reforma, un cop assegurada la viabilitat del sistema, ha de perseguir afavorir més els treballadors i els jubilats que no pas el sistema. Així, valorem positivament els canvis introduïts que permeten mantenir el subsidi per desocupació dels més grans dels 52 anys, quan arriben a l'edat de jubilació i la possibilitat de revisar el grau d'incapacitat després dels 65 anys.

Estudis universitaris. En el marc de la Unió Europea s'han intensificat les relacions entre comunitats universitàries. Els anomenats Erasmus formen part de la quotidianitat de les nostres universitats. Així les coses, cal que les universitats facilitin la convalidació de crèdits per als estudis seguits en altres universitats i evitar la reproducció de problemes com alguns que hem descrit i hem col·laborat a resoldre. També caldria evitar interpretacions restrictives de les normes reguladores, de les vies d'accés a la universitat i flexibilitzar el criteri relatiu a la possibilitat d'obtenir el trasllat d'universitat per causes mèdiques. En aquesta línia, vam suggerir al Departament d'Universitats –i aquest va acceptar– que els alumnes amb titulació universitària poden optar entre la via reservada als titulats i la via de les proves d'accés, les PAAU.

Per concloure aquesta referència en l'àmbit universitari, insistiré en la millora d'un dels sistemes d'informació en els destinataris, la dels serveis. Aquest principi general d'organització que en els nostres informes hem reclamat moltes vegades que es tingui present i amb relació amb les àrees ben diverses, tant tributàries, sanitat, serveis socials, etcètera, també té aquí la seva aplicació deficient.

S'ha d'advertir els alumnes de la pèrdua de l'import de la matrícula pagada si no s'anul·la en un determinat termini, quan mitjançant el procés de preinscripció s'obté plaça per a uns altres estudis.

Normalització lingüística. Com vostès saben perfectament, diferents normes aprovades reconeixen els drets lingüístics i personals derivats d'un sistema de cooficialitat lingüística. Doncs bé, encara ara, alguns ciutadans, en algunes ocasions, tenen dificultats per veure reconeguts els seus drets lingüístics. Si fóra greu que aquests problemes els plantegés una entitat privada, que ho faci un poder públic és inadmissible; en l'Informe en tenen algun exemple. Aquest any destaquem la qüestió plantejada sobre la capacitat lingüística del personal al servei de les administracions públiques i, especialment, ens referim al personal que presta servei en l'àmbit de l'Administració de justícia, qüestió que també comentem en el capítol de l'Informe relatiu a la funció pública.

Altres aspectes culturals. En aquest apartat hem comentat qüestions relatives a l'accés a les biblioteques, arxius i museus, així com també als mitjans de comunicació audiovisuals. Els casos que més ens preocupen, en aquest darrer aspecte, són aquells en què és una manifesta especial dificultat de determinades zones del territori, per accedir als canals de televisió. Valorem positivament l'acord assolit entre

diferents departaments de la Generalitat i el Consell Comarcal de l'Alt Urgell, per tal de superar les mancances en els serveis de telecomunicació d'algunes zones de la comarca. En aquest assumpte ens trobem amb una problemàtica concurrent amb la descrita, quan m'he referit al sistema TRAC de telefonia, en comentar el capítol de consum.

Justícia, presons i seguretat ciutadana. Des de fa anys raonem la necessitat de la reforma amb profunditat de l'Administració de justícia, amb canvis normatius i dotació de mitjans humans i materials per fer-la àgil i eficaç. El Pacte per la justícia preveu un seguit de mesures orientades envers aquest objectiu, per tant, és legítim que ens ho mirem amb esperança, però sense oblidar que per aconseguir-ho caldrà dotar-lo de recursos previstos. Tant de bo que els propers anys puguem dir que es desenvolupen amb rigor.

Hem fet, també, algunes consideracions sobre els mitjans de què han de disposar els jutges per desenvolupar la seva important missió, entre ells, els escaients per garantir-ne la seva independència; la independència al servei de la missió constitucional confiada, no com un privilegi que el situï per damunt dels altres ciutadans, sinó com una garantia per tal que puguin servir a aquests ciutadans. Com dic literalment en l'Informe, penso que la formació que es dona a l'Escola Judicial està inspirada, encertadament, en aquest principi. Això s'ha de traduir a la pràctica i, per exemple, en una determinada sensibilitat davant de les persones que acudeixen com a justiciables, tant pel que fa a la llengua que usen, com per les dificultats que plantegen.

També ens referim a la conveniència de facilitar els periodistes que informen sobre tribunals, les claus interpretatives necessàries per entendre el món judicial i el seu llenguatge propi. Animem des d'aquí les empreses de comunicació i l'Administració de justícia, a compartir l'esforç per facilitar aquestes eines a la professió periodística. Ben segur que el Departament de Justícia pot fer-hi alguna cosa.

Presons. A l'Informe d'enguany no hem inclòs el resultat de les visites efectuades l'any 2001, com vam fer l'any 2000, a la pràctica totalitat dels centres penitenciaris de Catalunya; les relatarem en un informe extraordinari que vol ser una aproximació al sistema penitenciari de Catalunya des de diversos aspectes.

La població penitenciària ha augmentat significativament en el darrer any i mig i, en canvi, no ha augmentat el nombre de places disponibles, la qual cosa ha motivat un increment del nombre d'interns per cella. Aquest creixement del nombre de reclusos, sense que hi hagi hagut una ampliació de les instal·lacions, ha afectat les possibilitats de tractament, l'augment de conflictivitat en els centres i, ha comportat una major dificultat en la vigilància dels interns dels centres penitenciaris. És per això que hem recomanat al Departament de Justícia que consideri la revisió del programa d'execució en el temps, del Pla de substitució dels centres penitenciaris de Bar-

celona. Igualment, hem recomanat que, mentrestant, adopti mesures, amb caràcter urgent, per palliar la situació de massificació dels centres penitenciaris.

Seguretat ciutadana. En l'apartat de seguretat ciutadana, comentem, especialment, l'actuació de les forces de seguretat davant les situacions de violència i les actuacions amb relació a les persones desaparegudes. Com a seguiment d'actuacions d'exercicis anteriors, ens referim als problemes d'infraestructura de les comissaries dels Mossos d'Esquadra i la seva utilització per practicar les notificacions i les citacions. Per optimitzar els recursos disponibles, s'hauria d'aconseguir que la policia només practiqui les notificacions quan està justificat, això és, quan el destinatari estigui en parador desconegut i quan aquesta persona pugui tenir un comportament perillós. Iniciatives com la de l'Audiència de Lleida de proposar la creació d'un servei centralitzat de localització de persones, sembla que s'hauria de prendre en consideració.

Només un mot més en aquest apartat: la preocupació per la seguretat ciutadana afecta, pràcticament, el conjunt de la societat, però els que més pateixen la inseguretat són els sectors més vulnerables d'aquesta. Primer, perquè a diferència dels sectors més adinerats, no poden pagar una seguretat privada. En segon lloc, perquè les sospites sobre les causes de l'augment de la inseguretat fàcilment ens traslladen de l'individu que es comprova que vulnera la llei, al grup al qual s'insereix, tal com hem vist quan, amb lleugeresa, s'ha fet amb relació a alguns grups d'immigrants. Per tot això, em permetran que insisteixi, d'una banda, en la necessitat d'afinar el desplegament de la Policia Autònoma, de cobrir les vacants del Cos Nacional de Policia i de la Guàrdia Civil mentre la substitució no té lloc i, d'una altra, a no desmantellar, aprofitant l'avinentsa, les policies locals que tenen assignades importants funcions de policia administrativa i preventives de la comissió d'actes delictius.

Infants. Introduïm aquest capítol amb una relació d'aquells esdeveniments, normatius i projectes que s'han produït al llarg de l'any 2001 i que han tingut una influència favorable, o no, en el benestar dels nostres infants. Valorem, així, com a fets positius, la Llei catalana de justícia juvenil i el Decret de matriculació d'alumnes per al proper curs. S'haurà d'observar quina aplicació es fa d'aquesta disposició del Departament d'Ensenyament, però, significa un pas endavant en la voluntat d'obtenir una educació igual per a tothom.

En canvi, manifestem la nostra preocupació en el Projecte de modificació de la llei catalana 37/1991, per la confusió que introdueix en el nostre sistema d'atenció a la infància, sense que solucionem, al nostre parer, la qüestió dels menors immigrants indocumentats. També resulta negativa la persistent absència d'un reglament per a la Llei 8/1995, d'atenció i protecció dels infants i adolescents, que deixa sense resoldre casos relacionats amb els drets civils dels infants.

L'esquema d'aquesta part del nostre Informe destinat a la infància té sis epígrafs, que es corresponen amb la redistribució temàtica que dels articles de la convenció ha fet el Comitè de Drets de l'Infant de Ginebra. D'aquesta manera, les queixes que rebem i les actuacions d'ofici que emprenem es poden classificar d'una manera més afinada.

Abans de tot, tenim el grup de quatre drets, de quatre drets que el Comitè va anomenar principals, perquè constitueixen el punt de referència general. Són: el dret a la vida, la no-discriminació, el respecte a l'opinió de l'infant i l'interès superior de l'infant. Aquest darrer és un dels més difícils d'interpretar. En l'Informe ens interroguem sobre el fonament per negar al pare, ni que es tracti d'una personalitat veritablement desestructurada, el dret de visita a uns fills seus interns, i també el dany que es pot causar en interrompre un pla d'acoblament en un acolliment preadoptiu, tallant la relació en un punt que ja havia fet néixer massa expectatives en els possibles acollidors. No són decisions fàcils, i per això el Comitè dels Drets dels Infants recomana amb tanta insistència la formació de tots els professionals que intervenen en la infància.

En un segon apartat, s'agrupen els drets civils reconeguts a la infància. Són aquells que requereixen una escolta activa i oberta dels infants i que comporten la seva participació real en tot allò que els ateny. Per aquest motiu, en dues de les queixes recollides sota aquest epígraf, no ens importa tant el fons de la qüestió plantejada, com l'impuls personal que han dut uns nois i unes noies a dirigir-se, ells sols, al síndic, cosa, encara, inhabitual. Però en els casos que ens ocupen no ens ha d'estranyar, perquè al seu darrere hi ha un consell municipal d'infants i una escola on es practica, lleialment, el diàleg.

Al tercer bloc, anomenat pel Comitè dels Drets de l'Infant, l'entorn familiar i altres tipus de tutela coincideix amb l'estructuració de tot el sistema de protecció de la infància i és així que, a través de les queixes i actuacions d'ofici tramitades el 2001, demanem més atenció al foment de l'acolliment familiar i als centres residencials, tant pel que fa a recursos materials com a la preocupació pel seu projecte educatiu.

Les necessitats dels infants amb disminucions són abordades en l'apartat de salut i benestar i, ens sembla que, per resoldre's, ens manca encara un concepte global d'infant disminuït i, en un altre ordre de coses, que afecta, també, el benestar de l'infant, fem esment aquí de la negativa del permís de maternitat a les famílies adoptants.

El cinquè apartat toca l'educació i el joc, i ja hem dit abans que confiem en l'aplicació del nou decret de matriculació. Totes les mesures que assegurin la satisfacció del dret a una educació igual per a tothom formen el nucli d'aquest apartat i, en aquest sentit, preocupa la manca d'informació dels ciutadans, precisament, de les capes socials més deprimides sobre diversos aspectes de la gratuïtat de l'ensenyament.

I un sisè i últim apartat, es refereix a situacions molt excepcionals que requereixen mesures especials de protecció, però algunes ens toquen de prop, com l'aplicació del model de justícia juvenil i d'atenció, en els casos d'abús sexual. El tractament d'aquests casos millora amb l'aplicació progressiva del protocol endegat a iniciativa de la nostra institució.

Immigració. En l'Informe han pogut trobar, entre altres, un comentari sobre la situació creada per l'augment dels matrimonis mixtos, entre espanyols i estrangers, o entre aquests i els efectes que això té sobre el reagrupament familiar o la problemàtica dels anomenats matrimonis de conveniència. Entre les mesures adoptades per a l'ordenació dels fluxos migratoris que comentem, destacaria l'acord del Consell de Ministres que aprova el contingent que a la pràctica compota la suspensió del procediment genèric de tramitació de permisos de treball a partir de la presentació d'ofertes nominatives.

És una mica pretensió dir quins són els àmbits on s'ha de prestar més atenció per part dels poders públics, però si no ho han de considerar petulant els diré que en la nostra opinió, la temàtica de l'habitatge, la de la seguretat ciutadana i els canvis en l'estructura demogràfica i de paradigma en els rols entre les diverses generacions, constitueixen, junt amb la integració de la immigració, els nostres reptes fonamentals com a societat. Si parem una mica d'atenció observarem com tots, entre ells, estan relacionats. Per referir-me a la immigració utilitzaré, altra vegada, les paraules que es troben en els punts a destacar.

Mentre els factors que porten els immigrants a abandonar els seus països d'origen no cessin o no minvin dificultats allà per tirar endavant un projecte vital i demanda de mà d'obra aquí, mentre l'Estat espanyol no pugui executar les ordres de devolució, retorn o expulsió dictades, no podem fingir que aquestes persones no hi són, ni moralment, ni humanament; no podem permetre que caiguin en la marginació, i per això cal preveure mecanismes que els permetin viure amb dignitat, la qual cosa contribuirà a facilitar la convivència amb els nacionals i a mantenir la cohesió de la nostra societat. En la meua opinió, això, de moment, no ho estem fent prou bé.

Dones. Llibre segon. En l'Informe corresponent a l'any 2000 introduïem, per primer cop, aquest capítol transversal dedicat a les dones, amb la voluntat de donar resposta a les seves demandes, senyores i senyors diputats, de tractament de determinats àmbits, amb aquesta visió transversal, per sectors, als col·lectius d'afectació. Així, si en l'Informe de l'any passat estrenàrem aquest capítol específic centrants en la violència domèstica i en les xarxes de proxenetisme, aquest any, un cop més, per desgràcia, hi hem d'insistir i per simplificar la seva importància li dediquem el tradicional Llibre segon.

Com han pogut veure, les nostres consideracions es basen, fonamentalment, en les informacions obtingudes durant o com a conseqüència de les visites a tots els centres d'acolliment per a dones maltracta-

des del Departament de Benestar Social. Per emmarcar les nostres consideracions, fem un repàs dels factors que incideixen en la violència domèstica per, posteriorment, analitzar el sistema d'atenció.

I, finalment, plantejem un seguit de recomanacions i conclusions a totes les quals em remeto. Amb tot, senyores i senyors, vull remarcar tres d'aquestes conclusions: el telèfon d'atenció 012, del qual criticàvem el seu caràcter de pagament, està a punt de ser substituït pel 900 900 120, de caràcter gratuït, segons ens informava, la setmana passada, la directora de l'Institut Català de la Dona.

Cal millorar considerablement els serveis d'atenció primària, competència dels municipis i dels consells comarcals, particularment, en els centres d'urgència i el coneixement de l'homogeneïtat dels criteris de derivació de l'atenció primària en els centres d'acolliment.

Per normalitzar la situació en la sortida del centre d'acolliment, un problema fonamental és el de l'habitatge. Mentre sigui la dona la que ha d'abandonar el domicili compartit amb el maltractador, cal ampliar l'oferta de pisos pont amb suport extern, i mirar de solucionar la manca de pisos de lloguer econòmics. Ja veuen que els problemes d'accés a l'habitatge ens els trobem, sempre, a tot arreu.

Il·lustres senyora presidenta, il·lustres senyors membres de la Mesa, il·lustres senyores diputades, il·lustres senyors diputats, amb aquestes consideracions acabo la meua llarga i pesada intervenció, i quedo a la seva disposició per a les qüestions i aclariments que considerin oportú demanar-me.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies a vostè, senyor síndic. Ni llarga, ni pesada la intervenció, si em permet dir-ho; necessària, en qualsevol cas.

Aturem deu minuts la Comissió, els treballs de la Comissió, per reprendre-la a continuació.

La sessió se suspèn a les onze del matí i deu minuts i es reprèn a dos quarts de dotze i deu minuts.

(La vicepresidenta substitueix la presidenta en la direcció del debat.)

La vicepresidenta

L'il·lustre senyora Dolors Comas d'Argemir, en nom d'Iniciativa per Catalunya.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Moltes gràcies, senyora presidenta. Gràcies, senyor síndic, per la seva presentació i per l'Informe que, com cada any, ha lliurat als diputats, perquè vull començar valorant molt positivament aquest Informe, per la informació que conté i pel tractament que, des de la Sindicatura, es dona a aquesta informació.

Sempre, a l'hora de llegir l'Informe, tenim l'oportunitat de veure com des de la Sindicatura es fan aportacions. Per exemple, valoro que aquesta inclusió de clàusules socials en els contractes, per exemple, que apareix aquest any, doncs, és una aportació que fa des del punt de vista de ser considerat per l'Administració. Els mateixos llibres monogràfics que, habitualment, tracten temes molt importants, aquest any l'adreçat a la violència domèstica, són..., valoro, també, positivament, així com les recomanacions que es fan a l'Administració que, normalment, són recomanacions que han de ser tingudes en compte, amb independència que, com vostè mateix ha explicat, en alguns casos no es tenen en compte. De totes maneres, el percentatge de casos d'atendre les seves recomanacions és molt elevat, i el que sí que li puc dir, senyor síndic, és que ens ajuden, als diputats i diputades, a la tasca que des d'aquest Parlament podem fer, en la mesura que aquestes mateixes recomanacions ens donen indicadors d'alguns aspectes que caldria modificar, que caldria controlar, que caldria fer-ne un seguiment més acurat.

També valorem força tot el que és la relació que des de la Sindicatura es fa amb altres sindicatures, des del punt de vista de la projecció que això representa i el reforçament per a la mateixa Sindicatura de Greuges de Catalunya. Així com, també, i sobretot, tota la taca d'assessorament i suport a Bòsnia-Herzegovina, que altres vegades hem comentat que hem tingut ocasió, justament, d'anar fent un seguiment de les seves actuacions i que, també, valorem molt positivament.

Jo voldria, ja, per passar al contingut de l'Informe, assenyalar, justament, alguns dels aspectes que em semblen mes rellevants, perquè, evidentment, no puc esgotar, ni molt menys, tot el que hi apareix. No seria lògic que la meua intervenció fos més llarga que la que ha fet el mateix síndic a l'hora de presentar l'Informe, però sí que veiem com a través de les queixes i recomanacions a les administracions, com a través dels mateixos comentaris que hi ha en els informes, es plasma quines són aquelles qüestions que, o no funcionen prou bé, o que hi ha uns buits importantíssims, o que, com a mínim, són millorables. I en aquest sentit veiem que hi ha tota una sèrie de temes que són recurrents; les principals queixes continuen centrant-se en el funcionament mateix de l'Administració amb relació als administrats, en problemes relacionats amb la sanitat –les llistes d'espera apareixen com a temes recurrents–, apareixen els temes de consum, també, d'una manera recurrents, els vinculats amb Benestar Social, etcètera, però, al marge d'això, jo crec que hi ha alguns aspectes en què l'Informe del Síndic és, al mateix temps, una veritable denúncia a aquestes situacions que no funcionen prou bé, que lesionen, fins i tot, drets de ciutadans i de ciutadanes, i que l'Administració n'és responsable.

Per començar per algunes... per alguns d'aquests aspectes, el mateix fet que el capítol de Benestar Social tingui un subtítol que es diu: «Les mateixes problemàtiques», ja ens està indicant que hi ha

aquestes qüestions recurrents que no s'acaben de resoldre i, avui mateix, el senyor síndic ha destacat en la seva presentació, com hi ha un pressupost insuficient, i això fa que drets reconeguts no es puguin exercir, com és, per exemple, l'accés a residències en el cas de disminuïts psíquics o físics profunds, o el que poden ser els problemes d'atenció a la vellesa. I ha demanat un esforç a l'Administració, explícitament. En aquest sentit, jo diria que el síndic, en aquest i en altres temes, es mulla. I ho dic positivament, es mulla en el sentit de dir-li a les diferents administracions quines coses no fa prou bé o quines coses fallen o requereixen més esforç.

Destaca, en aquest sentit, també, quant a crítica o quant a denúncia –dic que això és una interpretació meua–, però em sembla que està força clar, llegint el mateix Informe, la situació de la justícia. Aquesta percepció social que continua tenint la gent, que ve avalada per un funcionament real que és la lentitud en tota la tramitació dels casos quan aquests casos arriben als jutjats. I m'interessa, especialment, o... hi ha una frase molt significativa quan parla que hi ha una manca recíproca de responsabilitat entre el Govern central i les autoritats autonòmiques. I això fa que hi ha algunes qüestions que no es puguin resoldre, és allò que en castellà en diuen: «El uno por el otro, la casa sin barrer». La pregunta que jo faig en aquest sentit és què hauria de fer l'Administració catalana i no està fent? Perquè..., i que podria solucionar aquestes qüestions de lentitud de la justícia que preocupen els ciutadans, però que, a més a més, els perjudica, perquè el fet que es perllongui una situació d'injustícia, en si mateix, es injust, també, perquè perllonga, justament, aquesta situació.

Un altre tema cabdal que és, també, en si mateix, tot l'apartat... una denúncia, és el que fa referència a les qüestions d'immigració. I aquí jo em voldria referir, sobretot, a dos aspectes: quan parla de tot el problema que va haver-hi en les expulsions de la plaça de Catalunya d'aquest estiu passat, ens està dient que totes les administracions ho van fer malament. Cadascuna va fallar en les seves responsabilitats, des de l'Ajuntament de Barcelona, al Govern de la Generalitat, al Govern de l'Estat. I també hi ha un altre aspecte: quan parla dels immigrants irregulars, que penso que aquí la denúncia és encara d'un calat més fort i més important. A l'hora de llegir l'Informe jo, fins i tot, i quan se'n diu, per exemple, de com aquest cercle sense sortida, que ja no és el primer any que el Síndic denuncia perquè altres vegades ha denunciat, és a dir, hi ha persones que per la seva situació no poden ser regularitzades, però persones que, per la seva situació, també, no poden ser expulsades del país i, això..., o no poden ser retornades, i això genera, diu aquí, justament, el fet de no resoldre aquestes situacions genera que hi hagi nuclis d'estrangers que es puguin veure advocats a la marginació, que per sobreviure hauran de ser atesos amb fons públics, o previsiblement, cauran en l'exploació laboral o en xarxes de delinqüència.

És lamentable que actuacions de l'Administració o manca d'actuacions de l'Administració per preveu-

re..., per resoldre aquestes situacions, aboquin, se'ns diu aquí, o puguin abocar en aquestes situacions.

Més encara, ens diu: «Mentre aquesta immigració irregular continuï, el que no ens podem permetre és no donar-li una sortida –avui hi ha insistit el síndic, també, en el seu Informe– i posar entrebancs a la nostra cohesió social». És a dir, aquí hi ha una denúncia que, al nostre entendre, és molt fort... Hi ha tota una sèrie de manca d'actuacions que estan posant en perill la cohesió social i, evidentment, és en aquest sentit... la responsable és l'Administració.

Amb relació a la immigració, jo li volia fer una pregunta o una ampliació d'informació respecte al que apareix a l'Informe, que és, justament, quan fa referència a la situació que es va produir amb l'expulsió dels immigrants i qui hi ha de subministrar l'allotjament i com el que preveu el Govern central no s'està complint des del punt de vista dels centres o els albergs que hauria de promoure el Govern central, hi ha un moment que vostè assenyala que caldria fer modificacions a la normativa reguladora dels serveis socials, perquè hi ha desajustaments respecte a quins són el tipus d'actuacions que ha de fer cada Administració i amb relació a l'Administració catalana, en concret. I li volia demanar si podia ampliar una mica més el que allà es diu, a la pàgina 205 de l'Informe, si tinc les notes ben preses.

Amb relació a la infància, que és un tema molt important, i la importància que li atorga la mateixa Sindicatura fa que es pugui comptar amb el síndic adjunt especialitzat en temes d'infància. Se'ns diu que per a tot el que fa referència als infants desemparats, els recursos són insuficients i tardans, se'ns diu així, literalment, en l'Informe i això, també, és una denúncia. Com l'acolliment familiar no acaba de funcionar i, sobretot, i sobretot, tot el problema dels menors desemparats que..., o d'aquests infants del carrer, com se'ls diu en alguna ocasió, que no acaba de donar-los solució.

I jo aquí li volia plantejar o li volia demanar dues preguntes amb relació en aquesta qüestió, i és si pogués especificar o ampliar, d'una manera més aprofundida, què implica el fet que la DGAM, la Direcció General d'Atenció al Menor, no assumeixi la tutela administrativa d'aquests infants desemparats estrangers, des del punt de vista de poder donar solució a la seva situació. I, per altra banda, assenyala, també, l'Informe i avui ha subratllat, justament, com la modificació de la Llei 37/1991, que s'està realitzant en aquests moments, no... vostè ha mostrat la seva preocupació perquè sembla que, al seu entendre, no va en la línia de poder resoldre la situació dels menors desemparats i li voldria demanar, en aquest sentit, quins aspectes vostè considera que no van en aquesta línia, que són negatius i, en canvi, en quina direcció li sembla... És a dir, quins aspectes, als seu entendre, s'haurien d'incorporar per donar solució en aquestes situacions.

També, en qüestions de seguretat ciutadana, penso que la reflexió que vostè fa i que, també, li demanaria si pogués ampliar, respecte a les actuacions poli-

cials, és important: quins són els límits que ha de tenir la violència exercida per part de qui té l'autoritat respecte a situacions com les que s'expressen en l'Informe, que va ser la de l'expulsió dels «okupes» d'una casa, o respecte a manifestacions com han tingut lloc i, hi ha hagut episodis d'abús d'autoritat que m'agradaria que pogués comentar.

Com, i això ho valoro..., ho valorem positivament la mateixa alerta que fa el Síndic en el seu Informe, sobre la insuficiència de dotacions policials, però, sobretot, sobre tot aquest període de transició en què no s'ha acabat de produir el desplegament dels Mossos d'Esquadra i això està produint un buit, des del punt de vista d'efectius policials amb..., i alerta el Síndic del perill que, a més a més, això vagi acompanyat de la temptació d'algunes administracions municipals de desfer-se d'efectius de Guàrdia Urbana.

Finalment, per acabar aquesta part de contingut, tot el que fa referència a la violència contra les dones, que ocupa el llibre segon, que vostè està, justament, explicant quina és la situació. Denuncia, també, doncs, com manquen actuacions i, sobretot, recursos amb relació a l'acolliment d'urgència de les dones maltractades, i jo aquí li volia fer com a pregunta, si..., quina valoració fa, perquè aquí no apareix a l'Informe, és a dir, l'Informe es centra en les actuacions i els recursos, però no fa referència a la prevenció i la pregunta està, si li sembla que és suficient o si es podrien millorar totes les actuacions relacionades amb la prevenció d'aquesta xacra social, com és la violència de gènere.

Voldria fer-li, també, dos suggeriments i, des del punt de vista de qüestions, una que apareix en l'Informe a través d'una queixa, però que em sembla que per la seva importància potser valdria la pena fer una actuació d'ofici, eh? Insisteixo que ara jo li dono més feina si té a bé aquesta consideració. Apareix una queixa amb relació al tema del consum d'aigua i la mala qualitat de l'aigua que arriba a l'aixeta, causada per la contaminació per nitrats. Això, que és una queixa i que vostè hi dóna resposta, em sembla que mereix una consideració més àmplia, perquè, més enllà d'aquesta queixa, els problemes de subministrament d'aigua potable a Catalunya, en aquests moments, són molt importants. La contaminació per nitrats és molt important, i cal valorar el que això significa perquè l'aigua, que és un bé públic, resulta que hi ha ciutadans que no poden consumir l'aigua que arriba a les seves aixetes per problemes de contaminació.

Entre 1998 i l'any 2000 es va produir la situació, en aquests tres anys, que 132 municipis de Catalunya van servir, en algun moment, aigua de la xarxa amb excés de nitrats. Són 132 municipis, 49 de Barcelona, 34 de Girona, 27 de Lleida, 22 de Tarragona. Això no només és un inconvenient, sinó que l'excés de nitrats provoca malalties, provoca afectacions a la salut i, per tant, ens sembla que l'Administració hi té aquí una responsabilitat important.

I l'altre tema que li volia suggerir, també, en aquesta línia de donar-li feina –ja veu que en aquest sen-

tit, valorem, també, les seves actuacions–, és un tema que no apareix en l'Informe perquè no hi ha hagut cap queixa, però que és molt important al nostre entendre, que és la qüestió de la sinistralitat laboral. És a dir, tot el que és... fa referència als accidents i malalties laborals que estan afectant d'una manera molt greu i important els treballadors i les treballadores de Catalunya. És un problema que, a més a més, no s'està resolent. En l'Informe del mateix Departament de Treball, referit a gener i febrer del 2002, ens està dient que s'estan incrementant els accidents laborals, i els que més s'incrementen són els més greus. És a dir, s'estan incrementant en proporció a la seva gravetat. No solament en el cas de l'Estat espanyol aquest problema és molt greu, és a dir, està en situació superior a la resta de països de la Unió Europea, sinó que Catalunya té el rànking, eh? està en primer lloc en accidents laborals. I això, evidentment, no és voluntat dels treballadors com, lògicament, tots sabem; al mateix temps causa molt dolor i sofriment, i moltes vegades seqüeles importantíssimes, algunes de les quals poden arribar fins a la mort. Alguna cosa falla des del punt de vista dels controls que la mateixa Administració exerceix en la Llei de prevenció de riscos laborals, per exemple, o potser en la situació de precarietat contractual que fa que hi hagin unes determinades condicions de treball.

Suggerixo, també, que aquest tema, pel seu abast, per la seva importància, pel fet que afecta molt dolorosament moltes persones, i que l'Administració hi té responsabilitat, podria ser, també, una de les qüestions que el Síndic tractés en el seu Informe.

I ja per acabar, que sóc conscient que no em queda ja temps, només fer una altra valoració i, també, un suggeriment. Ens preocupa com a Grup que la Sindicatura, que està consolidada, que fa aquests informes positius, no s'estengui més, eh? Com ha assenyalat el síndic, les reclamacions s'han estabilitzat.

Hi ha un increment, un 8% respecte a l'any passat, si no m'equivoco, però encara ens apareix en l'Informe que les denúncies arriben en proporcions molt diferents en diferents zones de Catalunya. Malgrat els esforços que fa el Síndic d'anar, de fer aquests desplaçaments a diferents indrets, potser no hi ha prou coneixement de la Sindicatura per fer-li arribar les reclamacions dels ciutadans.

En aquest sentit, jo no ho sé..., i les denúncies que es fan a les demarcacions de Girona, Tarragona o Barcelona?, proporcionalment, continuen sent més baixes de les que es fan a Barcelona, alguna cosa té a veure amb això. Jo no sé, en aquest sentit, si podria pensar-se en mecanismes descentralitzats, coordinats amb altres administracions, amb distintes administracions, per poder fer més extensiva i significativa la labor del Síndic.

I ja, una última reflexió i recomanació, és que, de la mateixa manera que abans li he fet dos suggeriments de temes a tractar, que no apareixen en l'Informe o que algun sí que apareix en l'Informe, però apareix com una queixa individual i el mateix In-

forme no li fa l'extensió, eh? –per això he fet el mateix suggeriment, no és cap crítica, sinó que es donen situacions d'aquestes. Si per poder fer una millor valoració de les queixes amb relació a la seva importància, no es podrien –la Sindicatura no sé si ho fa, jo pregunto la viabilitat– confrontar algunes de les queixes amb altres tipus d'informacions com són els serveis de reclamacions als usuaris de les administracions i de les empreses, o també les enquestes de satisfacció dels usuaris respecte a determinats serveis.

No sé si es fa, o si seria útil per a la mateixa tasca del Síndic que implicaria, potser, que poguéssim disposar d'una valoració, també, diguéssim, proporcionada de la importància de determinades queixes amb relació al que signifiquen per al conjunt.

Res més, acabo aquí la meua intervenció.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, senyora diputada. Per a coneixement dels senyors diputats i diputades, havíem previst un màxim de vint minuts per Grup, que demanaríem que, en el cas que es compartís, que vostès mateixos decidissin la distribució.

I ara li correspondria al Grup Parlamentari Popular, però ens han demanat de passar a l'última intervenció del dia i, per tant, perdó. (*Remor de veus.*) És veritat, ara li correspondrà, doncs, a Esquerra, i té la paraula el senyor Joan Ridao.

El Sr. Ridao i Martín

Sí, gràcies, senyora presidenta. Vostè mateixa anticipava la possibilitat de repartir el temps de la intervenció. En el cas del nostre Grup així ho farem entre la diputada Carme Porta i jo mateix.

En primer lloc, voldria agrair a l'excel·lentíssim senyor síndic i als seus adjunts i a la resta de l'equip que l'acompanyen la seva compareixença i, com sempre, la seva prolixa exposició. I, per tant, un any més ens trobem comentant l'Informe de la institució i, abans que res, voldria constatar, en nom del nostre Grup Parlamentari, que la institució cada any té un arrelament progressiu en la nostra societat i que evidència, en la nostra opinió, una estima i una consideració social creixent. I, per tant, aquest és un element positiu que volem, d'entrada, posar sobre la taula; de la mateixa manera que, fent un repàs a la tasca feta per la institució i al conjunt del seu Informe, també jutgem molt positiva la tasca desenvolupada durant l'exercici de l'any 2001, i un balanç positiu, no només pel nombre de queixes que arriben a la institució, sinó també pel nivell d'acceptació que tenen les recomanacions del Síndic que –en la nostra opinió– és molt notable; així com també pel que fa a la cada vegada més important i creixent notorietat internacional de la institució, de la qual donen fe la resta d'homòlegs europeus i mundials, que hem tingut oportunitat, en alguns casos, de conèixer i de coincidir en aquest mateix Par-

lament i, també, pel que fa a la projecció exterior de la institució i pel que fa, també, a la divulgació de la seva actuació, de la qual també donen fe aquests voluminosos dossiers de premsa que, periòdicament, la institució fa arribar al Parlament.

(*La presidenta es reincorpora al seu lloc.*)

En primer lloc, abans d'entrar en el que serien les consideracions sectorialment més remarcables, voldria referir-me, breument, a l'estructura de l'Informe, perquè nosaltres, recorda el síndic que, any rere any, demanem un esforç pel que fa..., pel que fa a la necessària transversalitat, i pel que fa a evitar la compartimentació excessiva de l'Informe. I aquest any hem detectat, doncs, en aquesta línia de millorar la sistemàtica, l'exposició formal de l'Informe, que hi ha una refosa. Per exemple, totes les qüestions relatives a l'àmbit de la funció pública, també dels àmbits d'ensenyament i d'infància i, per tant, volem saludar aquesta decisió i al mateix temps el volem convidar a continuar en aquesta línia de transversalitat que reclamem i que, segurament, en altres matèries com, per exemple, la violència de gènere, és possible.

En l'apartat estadístic, segurament, aquest és l'indicador més objectiu que tenim, en bona part, per jutjar la tasca de la institució i, de fet, el síndic parlava –quant al nombre d'expedients que s'han tramitat– d'una certa estabilitat, eh?, quant al seu nombre. A nosaltres ens preocupa, ens preocupa una mica –i ho hem expressat en alguna ocasió– el nombre d'actuacions d'ofici de la institució, i aquest any hi ha una certa deflexió quant al nombre de les actuacions d'ofici, que s'explica conjunturalment, com diu l'Informe, perquè l'any 2000 no hi ha hagut el nombre de visites a les comissaries i als establiments de serveis socials que estaven planificades en altres exercicis, no?

Voldríem convidar el síndic a extreure el zel necessari perquè continués intervenint d'ofici. Per desgràcia, no falten debats, ni problemes, ni conflictes socials, com per exemple el que l'any 2000 el va portar a fer de mitjancer en aquell conflicte, malaurat, dels immigrants tancats en una església de Barcelona.

També valorem positivament el nivell d'acceptació, com deia abans, dels suggeriments per part de l'Administració. Hi ha hagut un increment, en termes reals, d'un 3%. Per tant, passem d'un 70 a un 73% i, per tant, aquesta és una dada que cada any creix i que, evidentment, ens sembla molt, molt, molt positiva.

I pel que fa als desplaçament fora de la seu –ho plantejava ara la diputada que m'ha precedit–, encara que el síndic ja sap d'altres anys que aquest és un element clàssic del nostre discurs, nosaltres valorem, lògicament, aquesta itinerància que té la institució, però, ens agradaria, també, si és possible i els recursos de la institució i del mateix Parlament així ho permeten, que hi hagi un esforç per a la descentralització de la institució a través de les fórmules, algunes de les quals ja hem apuntat en altres anys.

Entro en algunes de les consideracions sectorials, i voldria començar amb l'apartat d'Administració general i, aquest any, obvio qüestions que de fet són recurrents d'altres informes, com el procediment administratiu o les qüestions de responsabilitat patrimonial o de contractació administrativa. Voldria centrar-me, bàsicament, en l'apartat de seguretat ciutadana, en tres aspectes.

El primer, l'advertiment que fa el Síndic, amb un coratge i amb una valentia que jo crec que són molt importants, sobre l'ús excessiu de la força que han fet alguns cossos de seguretat, no? De fet, el Síndic raona, literalment, en el seu Informe, que s'ha de fer un ús proporcional de la força davant de situacions de violència i evitar el fet que els efectius, els cossos de seguretat, es puguin veure desbordats i això els porti a cometre, en definitiva, alguns excessos o a presentar algun excés de zel que nosaltres, des d'Esquerra Republicana, hem denunciat en alguna ocasió, no?

La conclusió a la qual el Síndic arriba –i no és per puntualitzar ni per objectar, en absolut, res del que diu l'Informe, sinó senzillament, per coincidir– és que la majoria de vegades que es presenten aquests casos, malauradament, això es deu o bé a una imprevisió per part dels comandaments d'aquests cossos, o bé a una deficient formació dels seus efectius. I això el Síndic ho diu i ho posa amb relació..., concretament a dos exemples, com la manifestació a Sants o bé el desallotjament d'algunes cases ocupades del barri de la Salut, no? Però també serveix perfectament aquest raonament, en altres casos i en altres actuacions policíiques i, ens ha semblat particularment interessant el fet que l'Informe reproduís la reflexió que fa, en aquest cas, el seu homòleg de la Ligúria, al voltant o a partir dels fets que es van produir a Gènova el juliol de l'any 2001. I coincidim plenament amb el Síndic que, per evitar que algunes manifestacions derivin en actes violents o vandàlics –i ho poso en aquest cas amb relació a la manifestació antiglobalització, contra la globalització, a Barcelona–, que cal pactar el recorregut, que cal dotar aquestes manifestacions i concentracions d'un servei d'ordre, de dialogar, també, amb aquests moviments socials que, per definició, són no reglats, que són alternatius, que d'entrada no es poden estigmatitzar i, en aquest sentit, estem, hi insisteixo, molt d'acord amb la valoració del Síndic, sobretot perquè nosaltres així ho hem dit en alguna altra ocasió i perquè notem que hi ha una manca d'autocrítica i, segurament, una autodefensa política i corporativa per part d'alguns responsables policials.

En segon lloc, pel que fa a la problemàtica dels desapareguts, el Síndic demana un registre centralitzat de les dades genètiques de les persones desaparegudes. Aquest és un tema que en el Parlament ens ha ocupat i ens ha motivat, des de fa ja algun temps. Nosaltres voldríem apuntar al síndic i suggerir-li, i segurament seria objecte d'alguna actuació d'ofici, que, d'acord amb les recomanacions del Consell d'Europa, s'arribin a plantejar altres..., altres res-

postes d'aquest problema, com el fet de regular l'absència legal que està continguda en aquests moments al Codi civil; el fet que s'investigui més el parador de les persones desaparegudes, respectant sempre el dret a l'oblit d'aquestes persones; demanar els diferents responsables governatius i policials que intentin de protocolitzar l'actuació policíica i que s'homogeneïzi al màxim, per part de tots aquests cossos policials. I també una altra proposta sobre la qual demanàriem, també, l'opinió del síndic, com és la possibilitat que, almenys a Catalunya, es puguin identificar genèticament tots els cadàvers que en aquests moments estan encara pendents d'identificar i, per tant, casar les dades amb les dades genètiques de les persones desaparegudes.

El tercer element de la problemàtica de la inseguretat ciutadana es refereix, lògicament, al problema de la inseguretat i, evidentment, l'Informe s'hi refereix de forma important, perquè això coincideix amb la jerarquia de preocupacions del ciutadà i ja ho veiem en les darreres enquestes. El que passa que, en l'Informe, bàsicament, ens parla el Síndic de la manca d'efectius, i que, evidentment, és un element que incideix de forma fonamental en la prestació d'un servei policial satisfactori i eficient. Però hi ha altres elements i altres motius que creiem que hi incideixen. No només les dificultats de mantenir els estàndards policíacs i també mantenir els efectius plenament motivats, sinó la inestabilitat inherent a tot procés de transició. En aquest cas, el replegament i el desplegament d'alguns cossos policíacs a Catalunya i, per tant, hi ha un element que el Síndic planteja en el seu Informe, que és la necessitat de dotar-nos de més policia i més coordinada, però, alhora, també, volíem plantejar dos elements que també, segurament, el Síndic té opinió sobre aquests.

El primer és la necessitat de prioritzar en el temps i en l'espai aquelles zones del territori més necessitades de seguretat, a partir de dades prou fiables com els índex de victimització o el nombre de delictes que es produeixen i, la necessitat, també, de la reforma del marc legal. En aquests moments, en curs la reforma d'alguns aspectes processals, però també del Codi penal, per incorporar elements com l'habitualitat, per incorporar alguns elements com la persecució efectiva de la multireincidència o de l'associació il·lícita de malfactors, en el cas de delictes contra la propietat.

Acabo amb una referència a l'àmbit de la justícia i de presons. En l'àmbit de la justícia, el Síndic, un any més, constata els problemes que presenta una administració de justícia que, segurament, és un dels poders de l'Estat que gaudeix de menys credibilitat i estima per part del ciutadà i es refereix, lògicament, al problema estructural de la lentitud, de la manca de mitjans materials i personals.

Hem vist en l'Informe que el Síndic expressa una certa..., un cert optimisme i una fe al voltant de les mesures que conté el Pacte per la justícia, però, amb relació al Pacte per la justícia voldríem demanar quina opinió li mereix el fet que, per exemple, en el Pacte per la justícia i pel que fa a la necessitat, tam-

bé, de descentralitzar la justícia, només es parla de la major capacitat de decisió en la direcció, en l'organització i en la gestió de personal i processos de selecció per part de la Generalitat de Catalunya o de la resta de comunitats autònomes. El fet que persisteixin els dits cossos nacionals, el fet que encara hi hagi dificultats objectives per aturar l'excessiva mobilitat del personal o, també, de l'excessiva càrrega competencial d'alguns òrgans judicials.

I pel que fa a les presons, a l'espera d'aquest informe extraordinari que ens anticipava, estem assistint aquests mesos i aquests últims temps a un debat molt intens sobre la seguretat en el medi penitenciari. De fet, segurament, des del nostre Grup Parlamentari, donaríem un suspens clamorós a l'Administració penitenciària, sobretot, no en l'aspecte de tractament o en l'aspecte de règim, sinó, sobretot, en l'àmbit de les infraestructures.

El síndic conclou que cal revisar el Pla d'establiments penitenciaris. Aquest Parlament ho té dit i ho té manat així en una resolució, i jo crec que un element que hauria de portar a una actuació, segurament, d'ofici per part de la institució, hauria de ser el fet de desbloquejar la situació de paràlisi que en aquests moments té l'Administració al voltant del trasllat dels actuals tres centres de Barcelona; el fet de dotar, doncs, dels centres oberts previstos; al nou centre de preventius i el de compliment, sobretot, perquè, evidentment, hi ha alguns municipis que, amb bona lògica, es mostren molt refractaris en la ubicació, en l'emplaçament d'aquests centres. Jo crec que la mediació i la intervenció de la institució podria ser un desllorigador per a alguna d'aquestes situacions tan preocupants.

La presidenta

Senyora Carme Porta...

La Sra. Porta i Abad

Sí, moltes gràcies, senyora presidenta. Jo, malgrat que sóc conscient de la manca de temps, no voldria deixar d'agrair el Síndic la seva presència aquí i el seu Informe. I, de fet, precisament, fruit del seu Informe, tot i que intentaré ser al màxim de breu, és evident que la quantitat d'informació que ens aboca, diguem, m'ho farà una mica difícil.

Jo portaré tota les seccions que, o faré referència a totes les seccions que fan referència al bloc, diguem-ne, de polítiques socials, i, de fet, bé, el que, en general, són temes ja clàssics, no?, temes que presenten poques novetats en les problemàtiques que es plantegen i que, de fet, agraïm molt el seu seguiment. El que passa que, de fet, se'ns planteja si realment les administracions estan posant solucions a aquestes problemàtiques, no? Per exemple, en l'àmbit de la sanitat hi ha mancances evidents que ja s'han discutit en altres ocasions, i en aquest Parlament hi ha hagut diferents propostes en els temes: manca d'anestestes, que les prestacions no són suficients segons les demandes, la manca de recursos assistencials en salut mental, l'atenció..., les

mancances en l'atenció sociosanitària personalitzada a la gent gran, les llargues llistes d'espera.

Hi ha greus problemes en l'atenció sanitària, dels quals en destacaríem uns quants només, tres de fet: els programes d'atenció domiciliària, que també vostè planteja en l'àmbit dels serveis socials. Vostè, en el seu Informe diu que, de fet, amb la proposta a l'Institut Català de la Salut, del programa «Salut a casa», hi ha un avenç en aquest àmbit i, de fet, nosaltres tenim coneixement de les precàries condicions dels professionals i de les professionals d'aquest àmbit, de la manca de formació i l'excessiva demanda que no és satisfeta. Per tant, nosaltres ens plantegem si realment, s'avança molt i, de fet, és una demanda que li faríem. Vostè ens diu: «-Avançem.» Nosaltres, realment, li diem: «-Realment, avancem?» És a dir, sí que s'avança a poc a poc, suposo, però massa a poc a poc.

Sobre el tema de la confidencialitat de les històries clíniques i de fet... Vostè no ho diu en l'Informe, però per això precisament li plantegem el tema, perquè persones afectades per la síndrome d'immuno-deficiència adquirida han expressat reiteradament en aquest Parlament la manca de confidencialitat de les seves dades, de la seva història, així com també, de la manca de respecte de la seva intimitat en el tema de l'atenció mèdica. Vostès ho plantegen en algunes queixes, el tema de la manca de confidencialitat, però no entren a concretar alguns temes. Era per veure si vostès havien rebut queixes, si en tenien coneixement, i si realment tenien algun suggeriment?

Pel que fa a l'Informe, la part de l'Informe que fa referència a la síndrome de fatiga crònica i a la fibromiàlgia, realment agrair la sensibilitat que té el síndic sempre en aquests temes, no? I vostès fan diferents recomanacions al Departament, especialment, pel que fa a recuperació i rehabilitació de les persones malaltes i sobre l'elaboració d'un protocol específic. Sí que ens agradaria saber quina ha estat la resposta del Departament, perquè no hem sabut copsar si, realment, hi havia hagut alguna resposta en aquest àmbit concret d'aquestes dues..., d'aquests dos suggeriments.

I, després, un quart àmbit en el tema de la sanitat, que seria el tema de la reproducció humana. Fa referència que el Departament dóna arguments d'insuficiència financera pel que fa, diguem, a la universalitat, sempre entre cometes, d'aquest tipus de servei sanitari i, en canvi, vostès els fan, realment, un..., no un suggeriment, sinó que, d'alguna manera, els estan dient que aquestes dotacions econòmiques que reben per part de l'Estat per al finançament de la sanitat, evidentment, no estan establint, ni de bon tros, opcions finalistes, sinó que són fonts generals d'atenció sanitària. Llavors, sí que ens agradaria, aquesta és la primera resposta; però una segona resposta a partir d'aquesta observació que vostè fa, realment no..., tampoc no hi és a l'Informe, i sí que ens agradaria saber si ja hi ha hagut alguna reacció.

Pel que fa al tema de treball i pensions, només em referiré al tema dels col·lectius amb especial dificul-

tats d'integració. Vostès fan referència als majors de 45 anys, a les dones i als joves menors de 25, i a les persones amb discapacitacions, i fan referència, doncs, a això, a l'incompliment de la LISMI, a la precarització del mercat laboral. Precisament, nosaltres pensem que són aquestes difícils relacions laborals que estableix el nou mercat, així com l'evolució negativa, que també vostès observen en les contractacions, el que porta a una certa..., a unes demandes d'implantació de mesures de discriminació positiva que vostè fa en el seu Informe. Però, realment, això ens porta a preguntar-nos: realment, això vol dir que les actuals..., l'actual sistema de formació ocupacional i inserció no està funcionant, perquè realment ja hi ha mesures en marxa, però vostès estan, per una banda demanant –com hi ha molta gent que ja demana i en aquest mateix Parlament s'ha evidenciat– el compliment de la LISMI, per una banda, però també la millora d'aquest àmbit de formació ocupacional i inserció de col·lectius amb dificultats específiques.

Pel que fa als serveis socials, reiteraré el que ha dit la diputada que m'ha precedit, la senyora Dolors Comas. Ja ens ho diu vostè a l'Informe, les problemàtiques són les mateixes. De fet, els seus informes, la seva mediació i les diferents actuacions parlamentàries no han acabat amb les problemàtiques derivades de les diferents situacions que es plantegen, i tampoc no ha variat o no ha ajudat gaire la situació socioeconòmica. De fet, a les mancances en l'atenció domiciliària ja hi he fet alguna referència, però també la confusió normativa i informativa a l'accés dels serveis són importants.

No són problemes desconeguts a la cambra els que ens planteja l'Informe i el que ens preocupa és comprovar que no..., que els problemes no han minvat, sinó que, en alguns casos, són més preocupants o han augmentat, no? I els seus suggeriments, d'alguna manera..., nosaltres pensem que vostè fa uns suggeriments que no creiem que siguin les respostes prou satisfactòries, especialment, en els àmbits que fan referència a l'envelliment i a l'augment de les situacions de pobresa.

De fet, el mateix Informe sobre pobresa que vostè acull de... o, fa un resum del que fa la Fundació «Un sol món» i se'l fa seu, doncs, aquestes, és evident, que hi ha un perfil definit a Catalunya, que és que les persones pobres són dones, majoritàriament, majors de 65 anys, i amb responsabilitats familiars, i es parla d'una pobresa de caràcter estructural. És evident que les respostes..., l'Informe és molt radical en la seva anàlisi i les respostes no són satisfactòries. De fet, vostès parlen del manteniment de la renda mínima d'inserció en alguns aspectes, però pensem que l'única sortida, realment, seria el reconeixement d'uns drets socials universals, que no s'estan reconeixent i, per tant, estan excloent i estan portant a l'empobriment gran part de la població.

Pel que fa als infants, molt breument. És molt important que es destaquin els drets principals dels infants, entre altres coses perquè també ens indiquen

els que no estan respectats en la seva totalitat, i pensem que en un moment en què estem discutint, precisament, un canvi legislatiu pel que fa al tema dels adolescents en situació de risc social, es parla d'eines importants per avançar que és el tema del diàleg, d'escoltar i de la participació real de les persones, dels menors i de les menors. Pensem que és molt important que vostès facin referència a aquest assumpte, precisament en un moment en què estan en qüestió aquests canvis legislatius.

I destacar, també, la manca de solucions administratives en el tema dels menors indocumentats. No és un tema nou, no és un tema que vostè ens planteja per primera vegada i és important.

El tema de la immigració: només destacar la situació dels immigrants i les immigrants sense papers. És una situació que ens han vingut algunes ONG i els mateixos immigrants a expressar les seves queixes en aquest Parlament, suposem que també les han expressat a la institució del Síndic i, és evident, que cap administració s'està responsabilitzant d'aquesta situació, que s'ha de fer un seguiment exhaustiu a la situació.

Jo, de fet, li adreçaria la mateixa pregunta que vostè es fa en l'Informe: si no ens queda cap possibilitat per què aquests ésser humans, que són persones com nosaltres, puguin sobreviure de manera digna, què hem de fer? Perquè, realment, és la pregunta que se'ns adreça a nosaltres, és la pregunta que nosaltres adreçem a les diferents administracions i que, de moment, tenim una manca de resposta efectiva.

I pel que fa ja, finalment, l'últim tema pel que fa al Llibre segon, que és monogràfic sobre la violència contra les dones, jo, en primer lloc, felicitar per l'Informe; tot i que abasta temes molt generals, som conscients, també, de les dificultats que té el Síndic per abastar tots els àmbits. I dir-li que serà, un cop més, una eina útil, imprescindible, perquè ara, com vostè sabrà, estem en ponència d'una llei de prevenció de la violència de gènere, i per a nosaltres aquest Informe serà, realment, d'una utilitat extrema.

De fet, vostè fa una anàlisi en la qual fa una afirmació que és: «la percepció popular és que els poders públics podrien fer més en aquesta matèria». Nosaltres hi coincidim plenament. Nosaltres també creiem que els poders públics podrien fer molt més, donat que hi ha algunes situacions preocupants, tant en l'àmbit judicial, com en l'assistència o en els centres d'acolliment.

El tema del 012 ja vostè l'ha plantejat, ho hem parlat diferents vegades en aquest Parlament, però, sobretot, jo parlaria de manca d'efectivitat. I en aquest sentit li plantejaria diverses qüestions. Per una banda, vostè, en el seu Informe, no fa cap avaluació del protocol que té el Govern de la Generalitat de lluita contra la violència de gènere, però per a nosaltres, o sigui, per al nostre Grup Parlamentari és evident que no funciona. Jo li demanaria si podria fer-nos demà una brevíssima, per manca de temps, avaluació d'aquest protocol.

Per una altra banda ja diuen, segons el Pla d'igualtat d'oportunitats per a les dones, que té en marxa el Govern de la Generalitat, hi ha formació específica dels cossos de seguretat, del personal judicial, etcètera, però, realment funciona? Perquè, segons el seu Informe, per a nosaltres ens és més que dubtós. Per una altra banda, és evident que hi ha una manca de respecte dels drets elementals de les dones per la manca d'atenció i manca d'integralitat en l'atenció. Nosaltres pensem que potser, al darrere d'això, hi ha una manca de voluntat política de posar solució a les situacions de violència, però no volem, ni tan sols, donar-nos la llibertat de pensar-ho, perquè si realment no hi hagués aquesta voluntat política, serien molt preocupants els drets del 52% de la població catalana, que som les dones.

Nosaltres li demanàriem, simplement, aquests dos aspectes pel que fa al Llibre segon, i li agraïm, de nou, la seva paciència per la llargària de les nostres intervencions.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. A continuació té la paraula David Pérez, del Grup Partit Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

El Sr. Pérez Ibáñez

Moltes gràcies, senyora presidenta. Excel·lentíssim senyor Anton Cañellas. Com ja és tradicional, intervenció en aquesta Comissió per tal de fer el posicionament del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, davant de la presentació de l'Informe del Síndic del 2001.

I és en aquest sentit que el primer que vull fer és el reconeixement explícit al seu treball durant aquest any, tot i apreciar, potser, alguns matisos i diferències amb alguns dels plantejaments que fa en el seu Informe.

Som conscients de la complexitat i de la gran quantitat de treball que es duu a terme a partir de la Sindicatura, i és per això que també volem fer extensiu aquest reconeixement als seus col·laboradors i funcionaris adscrits.

Pensem que el treball de la Sindicatura és de vital importància per posar de manifest les mancances i les deficiències de les diferents administracions i la prestació..., quant a la prestació del servei de cara als ciutadans.

Les xifres que vostè ens ha facilitat posen sobre la taula i avalen la credibilitat de la Institució que representa davant els ciutadans i ciutadanes de Catalunya, i aquest any s'ha incrementat aquesta xifra en 349 denúncies. Aquest increment, jo crec que més enllà de posar sobre la taula que hi ha una anomalia quant al funcionament de l'Administració, jo crec que també demostra que la institució del Síndic de Greuges té la credibilitat, el respecte i la valoració ciutadana.

Quant a l'estructura de l'Informe, tot i entenent que potser és la més..., que nosaltres sempre hem demanat, ja es produeix alguna petita anomalia o, si més no, una paradoxa. Un dels temes del qual hi ha més denúncies –jo crec que és el segon en el rànking–, que seria el tema de l'educació, no apareix en l'estructura de l'Informe, ja que està posat dins de l'apartat d'infància.

Entenem la necessitat de transversalitat amb l'apartat de la infància, però potser en aquest cas es podrien pensar altres possibilitats d'estructura sense trencar aquesta idea de transversalitat amb el món de la infància.

Seguint els apartats i l'ordre que vostè ha presentat en l'Informe, quant a l'Administració general i més concretament referent a l'apartat de procediment administratiu, vostè explicita, també, la manca de coordinació de les administracions públiques. Vostè parla d'aquest perjudici que representa, de cara als ciutadans i ciutadanes, l'omissió o l'ús inadequat de les tècniques de coordinació de les administracions i la no-consideració dels principis de cooperació, de col·laboració o de subsidiarietat. Hi estem absolutament d'acord, i aquesta situació és, actualment, insostenible. Però, permeti'm que li digui que potser té un causant directe, que és aquesta ànsia que tenen algunes institucions, algunes administracions per captar competències i els recels permanents envers altres administracions.

Es fa necessària la idea d'entendre l'Administració no com una parcel·leta pròpia que s'ha de defensar, sinó com una de les millors eines que té la societat per solucionar els problemes de la ciutadania.

Sobre la Llei electoral, un tema que apareix en els últims informes del Síndic de Greuges, fem explícita, també, aquesta queixa que es repeteix, any rere any, i assumim, també, la part que ens toca a nosaltres d'autocrítica, potser, com a Grup Parlamentari, tampoc haver impulsat una nova llei electoral, sí que pensem que ens agradaria que el partit que dóna suport al Govern tingués, potser, una mica més d'iniciativa en aquest apartat, per tal de donar, si més no, compliment al que demana o al que diu a l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Continuo en l'apartat de seguretat dins d'Administració general. És en aquest apartat que vostè parla de la seguretat ciutadana, tema que últimament ha assolit un caràcter de problema principal per a ciutadans i ciutadanes de Catalunya, i que, tot i que penso que contravingui una mica, en certa manera, el seu diagnòstic, té unes administracions responsables en la seva competència, que són molt clares sobre els temes de la seguretat ciutadana, que són l'Administració central i l'Administració autonòmica, i, de manera auxiliar o de manera subsidiària, l'Administració local. És en aquest tema que les administracions competents en matèria de seguretat, potser, fins ara no han donat les mostres per solucionar aquest problema.

En el seu Informe apunta, correctament, que la previsió del desplegament de Mossos d'Esquadra no

pot justificar, com està passant avui, una dotació insuficient dels cossos de Policia Nacional, de Guàrdia Civil i de Guàrdia Urbana. Permeti'm, senyor Cañellas, que faci un petit aclariment. Jo crec que les plantilles de Policia Local a Catalunya, i en especial a les grans ciutats, estan perfectament dotades, de manera correcta i de manera suficient, i crec que compleixen les seves funcions amb eficàcia. Però no és el cas del cos de la Policia Nacional, gairebé inexistent, perquè ja està totalment replegat de la Guàrdia Civil.

Els que estan més insuficientment dotats, només a l'Àrea Metropolitana de Barcelona, existeix un dèficit de 1.800 agents, reconegut pel mateix Ministeri de l'Interior. Jo crec que això és un greuge amb la resta de ciutadans de l'Estat espanyol, en què ens trobem que les ràtios de Policia Nacional en altres ciutats de l'Estat espanyol, estan molt per sobre del que són les ràtios de les ciutats de Catalunya, especialment, en aquelles zones –lògicament en les zones en què ja s'ha fet el desplegament. Però, per què aquest greuge? Per què aquesta discriminació en les que encara no s'ha fet el desplegament? És la solució, davant d'aquesta discriminació, incrementar les plantilles de Guàrdia Urbana? Potser no, potser el que hem de fer és reivindicar que, com diu l'Informe, mentre no es faci definitivament el desplegament, les plantilles de Policia Nacional estiguin perfectament dotades. A mi sí que m'agradaria saber la seva opinió sobre quin hauria de ser la ràtio de policia per habitant, per garantir uns mínims de seguretat en el nostre país.

Per tant, no podem acceptar aquesta repartició de culpes que es fa en el seu Informe, i, a més a més, quan vostè lliga, d'alguna manera segurament inconscient eh?, l'augment de la sensació d'inseguretat, el tema de la Policia Nacional, el tema de la Policia Local, i s'oblida que, també en aquelles zones on ja s'ha fet el desplegament de Mossos d'Esquadra, també ha augmentat aquesta sensació d'inseguretat.

En definitiva, tots, totes les administracions hem de treballar per la seguretat ciutadana, però, això, sí, cadascú amb la seva competència.

Quan parlem de l'apartat d'ordenació del territori, trobem que dins del seu subapartat d'habitatge vostè identifica com a principal problema, l'alt preu de l'habitatge. Aquesta és una realitat sagnant que vulnera, clarament, el dret a un habitatge digne que tots els ciutadans i ciutadanes tenim, segons la nostra Constitució.

Aquesta situació perjudica, especialment, la gent jove, perjudica especialment els sectors més desfavorits i pobres de la societat, i la gent gran. Crec que hem de posar l'accent en la manca d'una política coherent d'habitatge de protecció oficial. A Catalunya, simplement, no existeix, i l'Administració jo crec que ha fet poc i malament. Vostè mateix ho evidència quan parla dels problemes originats per la mala construcció i l'escassa qualitat dels materials i la incapacitat per evitar l'especulació en la fixació

de preus màxims de venda, o, directament, la insuficiència d'habitatge de promoció pública.

Una vegada més, hauríem de reclamar els principis de coordinació i de col·laboració entre les administracions per posar una solució, i el que està clar és que com no s'arregla de cap de les maneres és amb les polítiques de liberalització del sòl, que s'han posat en pràctica i que últimament s'estan anunciant.

L'apartat de sanitat, com sempre, concentra gran multitud de temes per solucionar. El primer i principal, ja que afecta gran quantitat de ciutadans i ciutadanes, és la necessitat de treballar seriosament per eradicar, d'una vegada, totes les llistes d'espera. Bé, eradicar és impossible, sempre hi hauran esperes encara que siguin molt petites. És impossible eradicar les llistes d'espera, però sí que podríem racionalitzar aquestes llistes d'espera, fer-les més petites, fer-les més equitatives, però, sobretot, que no hi hagin desigualtats territorials. És una injustícia, és un greuge molt important que un ciutadà d'una determinada població trigui una setmana a ser atès o a ser operat, i el ciutadà que viu al carrer del davant, que ja és d'una altra ciutat, trigui tres mesos per a, exactament, la mateixa operació. Això és un greuge, un greuge absolutament intolerable i que, segurament, alguna cosa més de la que estem fent nosaltres s'hauria de fer. Jo crec que, sincerament –ja la diputada Comas li donava feina–, jo crec que aquest tema, síndic, també és un tema que ens hi hauríem de posar per evitar aquest greuge territorial. No té sentit que dins dels ciutadans de Catalunya, en funció d'on visquin, triguin una setmana o triguin més de tres mesos per a la mateixa operació. Tot i que el Govern no fa gaire..., no fa gaire sortia amb les dades una mica triomfalistes, la realitat és, jo penso, una miqueta diferent.

Les llistes d'espera per a algunes operacions de primera necessitat, perquè afecten la qualitat de vida de les persones que estan esperant, encara sobrepassen el límit del que seria raonable. Pensin que, per exemple, una persona que està esperant per operar-se de cataractes, potser aquesta espera li representa que no pot conduir, i això és una minva molt important en la seva qualitat. Les actuacions dutes a terme són del tot insuficients i cal donar-hi una empena definitiva.

Vostè parla, també, d'altres qüestions també importants, com la desatenció que pateixen alguns ciutadans amb malalties de difícil diagnòstic i tractament, com és la síndrome de la fatiga crònica o la fibromiàlgia que, encara avui falta una manca clara de protocols clars de derivacions d'abans d'aquesta malaltia o la inacabada reforma de l'atenció primària, que ja ens està provocant molts greus problemes perquè hi ha demores de més de quinze dies a Barcelona per veure el metge de família.

Jo crec que està augmentant, clarament, el nombre de pacients per a metges o per a metgesses, però no s'estan adequant els recursos necessaris assistencials, i també, que ens sumem, evidentment, a la resta de recomanacions que fa en el seu Informe.

Quant a treball i pensions, ho analitzem a l'apartat de treball. Vostè destaca queixes respecte a la gestió de treball, a la formació, a la intermediació i al control de polítiques actives d'ocupació dependents del Departament de Treball. Les dificultats derivades de la coordinació de l'INEM, la integració de les persones discapacitades o el dèficit i protecció de la salut i la prevenció de riscos laborals.

A nosaltres, en sintonia amb el que diu en el seu Informe, els dos temes que més ens preocupen són: les dificultats d'inserció laboral dels aturats i aturades de més de 45 anys i l'atur juvenil. Pensem que es tracta d'una situació crònica, que ve de lluny i que, any rere any, es repeteix en els seus informes. La situació penosa per la qual passen els aturats grans i de llarga durada per poder arribar a fi de mes és absolutament..., és absolutament inhumana, i estan pràcticament oblidats i són condemnats a la inactivitat més depriment.

De la mateixa manera, el sector de la població jove es troba amb importants impediments per trobar una feina digna i estable que els possibiliti la seva emancipació, l'adquisició d'un habitatge o la formació d'una família. Aquesta situació és absolutament intolerable, donat que estem jugant amb el futur d'una generació, d'unes generacions molt importants. Segurament, alguna cosa hem de fer. I el que està clar és que a nivell estatal el panorama és poc il·lusionant. El Govern, davant d'això i davant l'increment objectiu de l'atur en els darrers mesos, només proposa la reducció dels subsidis. Potser aquesta no és la millor solució per treballar en aquesta direcció. Sembla que, per a alguns, els aturats no són..., són aturats per caprici, i això no és així.

A Catalunya la situació tampoc és molt més encisadora, donat que la Generalitat, ara, estem pagant tots una mica el descontrol en tot el tema dels fons de formació ocupacional que hem viscut.

Quant a l'apartat de pensions, pensem que les seves recomanacions no fan més que demostrar que l'estat de benestar que tenim és absolutament insuficient. Estem, pràcticament, on estàvem, en alguns casos hem tirat una mica més..., estem pitjor del que estàvem. I ens unim a la seva reclamació quant a la situació de ciutadans i ciutadanes que tenen dret a SOVI. També a la denúncia quant a la quantia insuficient de les persones amb viduïtat. En aquesta mateixa sala, fa uns dies, va venir un col·lectiu a parlar d'aquests temes, i estem, també, absolutament d'acord amb el que vostè parla de la necessitat d'abordar, d'una vegada per totes, l'equiparació de drets dels treballadors autònoms respecte als assalariats.

Només li dic que en aquest Parlament, a instància dels grups d'esquerres, es va aprovar, fa pocs mesos, una resolució que instava el Congrés de Diputats a treballar en aquesta direcció. En definitiva, nosaltres pensem que queda molt per fer i que hem, potser, desaprofitat descaradament aquests anys de bonança econòmica en els quals podríem haver avan-

çat significativament en el disseny d'un estat del benestar més complert i just.

Finalment, estem totalment d'acord amb una queixa expressa pel retard excessiu en la tramitació de les prestacions i drets econòmics als quals tenen dret aquestes persones que van patir la presó, que van patir la presó als camps de concentració com a conseqüència de la Guerra Civil.

Em sembla que aquesta situació d'alguns expedients que fa dos anys que estan aturats és absolutament intolerable. Jo he tingut a les mans expedients del 99 i del 2000. Aquestes persones, la majoria de les quals tenen vuitanta i més de vuitanta anys i estan en una situació molt delicada, esperant, únicament, que l'Estat els digui que allò que van fer és injust, que allò que va fer l'Estat amb ells és injust. Més enllà de l'ajuda econòmica o de la compensació econòmica que puguin rebre. És intolerable que aquestes persones, a aquestes alçades, l'Estat trigui més de dos anys a donar resposta a aquests casos.

La resposta que dona l'Administració és que la informació i la documentació està molt desordenada. Després de dos anys jo crec que hi ha hagut temps de sobra per ordenar tota aquesta informació que està a les presons espanyoles, i és per això que ja li anuncio que el nostre Grup Parlamentari ja ha presentat, i en tot cas amb la resta de grups ho farem conjuntament, per exigir, lògicament al Govern, el tancament d'aquests expedients i la resolució definitiva abans que finalitzi el 2002, així com la posada en marxa de diverses mesures, també, en el Congrés de Diputats.

Quant a serveis socials, en matèria de serveis socials, aquest tema, absolutament de vital importància si continuem parlant d'estat del benestar. La política de l'Administració continua sent, pensem, una miqueta pobra. Els principis bàsics que s'han de contemplar en una bona política de vellesa són considerar com un dret universal els serveis a les persones grans amb dependència, fomentar la participació d'aquestes persones, i respectar i potenciar l'autonomia de la persona; apropar, apropar els recursos al seu entorn i prioritzar l'atenció domiciliària, la professionalització i l'especialització del sector; formació i informació i potenciar les polítiques de prevenció. Aquests principis són els que manquen a l'actual política del Govern.

Té raó el Síndic quan diu que en un moment de contenció de la despesa pública, les polítiques que signifiquen el seu increment són difícils d'implantar, però el que passa és que s'hauria de valorar si el moment econòmic obliga a aquesta contenció i, sobretot, si la despesa que es fa està ben planificada i respon a les necessitats reals, que jo crec que en molts casos no és així.

Referent a estudis universitaris i cultura, senyor Cañellas, valorem molt les seves recomanacions. Veiem que, veiem bé que es parli de millorar els criteris per facilitar la mobilitat interuniversitària dels estudiants, que s'augmenti el règim de beques i ajudes als estudiants i la interpretació no restrictiva de

les normes reguladores de l'accés a la universitat a estudiants que ja tenen un títol universitari, i els criteris de trasllat per les causes mèdiques que, també, són repetitius d'informes anteriors, i l'increment de persones amb discapacitat a les universitats i les seves conseqüències, així com la necessitat de millora del sistema d'informació d'alumnes. Però, en l'actualitat, el que realment ens preocupa és tot el tema relacionat amb l'entrada en vigor de la LOU, eh?, la Llei d'universitats aprovada al Congrés de Diputats, amb els vots del Partit Popular, la Coalició Canària i Convergència.

Aquesta Llei posa en greu perill el sistema públic d'educació universitària i no pot quedar-se en l'anàlisi en el seu Informe. Potser és massa recent, estem fent l'anàlisi de l'any anterior, però també per a nosaltres es tracta d'un greu atemptat contra l'educació pública, que no soluciona, ni de lluny, els problemes que vostè recull en el seu Informe i que en crea, a més a més, de nous. Ja no solament ho tenen difícil per accedir a la universitat els estudiants que ja tenen un títol, sinó que l'itinerari que hauran de seguir els que vulgui accedir-hi per primer cop serà difícil i injust.

Donat que m'avisen que ja se m'està acabant el temps, faríem... (*Remor de veus.*) Perfecte! Doncs aprofitaríem per parlar, ràpidament, del tema d'infància i del tema dona.

Com sempre, celebrem l'especial atenció que rep en el seu Informe el tema de la infància i creiem que, una vegada més, resumeix l'eix central de la problemàtica. Ens agrada molt llegir la invocació que fa a la convenció de Nacions Unides als drets dels infants, així com la citació dels quatre drets principals dels infants: el dret a la no-discriminació, ni de fet ni de dret; el dret de l'interès superior del menor; el dret a la vida i el respecte a l'opinió de l'infant. I és en aquesta línia que valorem i ho volem destacar, el seu avís respecte a la situació preocupant en què es troben les cases d'acollida al nostre país, sense recursos materials ni professionals, i impossibilitant el compliment de la tasca que tenen encomanada.

Contràriament, tot i que sovint ha estat centre de crítiques per part d'alguns responsables del Govern, hem de destacar, aquesta vegada sí i amb orgull, la posada en marxa del Centre de Trànsit de l'Ajuntament de Barcelona, que sí que compleix les seves funcions promovent la relació d'educadors i centres de dia amb una perspectiva, fonamentalment, educadora.

Finalment, valorem i prenem nota dels avisos sobre el règim d'admissió de l'alumnat en els centres escolars, el funcionament de les comissions d'escolarització i la manca d'informació dels ciutadans sobre diversos aspectes d'escolarització que contribueixen a assegurar la gratuïtat de l'ensenyament.

En el tema de la immigració, destacar que, de vegades, escoltant alguns discursos polítics, no fan res més que aprofundir en aquesta..., en aquesta ferida de la situació d'algunes persones que vénen d'altres països. Afirmacions com les que va fer fa poc el pre-

sident del Govern, lligant al 80% de les detencions del primer trimestre de l'any a delictes comesos per immigrants, no són més que la plasmació d'una intenció política clara que vol amagar, segurament, una certa incompetència per tractar i organitzar, de forma eficaç, la immigració en el nostre país.

No cal que li expressi la nostra identificació amb el seu diagnòstic complert incompletament, que cal una administració de l'Estat amb un funcionament àgil i eficaç, que calen més recursos econòmics, amb una major dotació de personal i, sobretot, una major coordinació entre les administracions. El funcionament actual perjudica, sobretot, clarament, els municipis.

Acabaria parlant del tema de dones que fa referència al segon..., al Llibre segon que vostè ha presentat i, ho volíem fer, sobretot, felicitant pel treball i l'estudi realitzat sobre el perfil de les dones maltractades. Les possibles causes i l'origen d'aquest maltractament, i les conseqüències que se'n deriven.

Creiem que es troba a l'alçada d'un estudi sociològic seriós i que pot servir de referència per aprofundir en el coneixement d'aquesta problemàtica. És en aquest sentit, que el felicitem. Evidentment, valorem els esforços realitzats per les diferents administracions implicades, però creiem que, malauradament, no són del tot suficients.

Davant d'una situació tan greu que sovint es fa palesa amb una nova notícia als mitjans de comunicació, d'un nou assassinat o d'una brutal pallissa, la mobilització de recursos humans i econòmics ha de ser més important.

Aquestes notícies de primera plana són, si més no, una petitíssima mostra d'una realitat que és el maltractament a les dones. És en aquest sentit que cal actuar en tres aspectes: primer, en les polítiques de prevenció; segon, facilitant la denúncia i la detecció dels casos de maltractament, i tercer, donant solucions i afavorint la reinserció social de les persones, de les dones maltractades. I aquí es fa necessària una política seriosa de cooperació entre les administracions. Jo remarcaria, també, en aquest apartat, potser, un incompliment que hi ha hagut en aquest Parlament, que a l'abril de l'any 2000 ja es va fer un acord unànim per què es tirés endavant un pla integral de lluita per eradicar la violència contra les dones. Dos anys després d'aquesta aprovació en aquest Ple del Parlament, encara això no s'ha presentat. I és per això que volem fer especial menció als problemes que vostè, mitjançant les enquestes realitzades, ha pogut detectar. Creiem que en un tema tan important com aquest, la crítica ens ha d'ajudar a construir un sistema de prevenció i protecció més eficaç.

Analitzant això, també arribem a un tema que pot semblar anecdòtic, però que no ho és, i que és molt greu i ha de tenir una solució ja. Vostè ho ha comentat ara, sembla que està a punt de solucionar-se, però, en qualsevol cas, en l'Informe del 2001, encara hem de dir que és absolutament una vergonya que continua tenint un telèfon d'atenció a les dones

el 012. A més, és també un incompliment de l'acord d'aquest Parlament. Com vostè diu, hauria de ser un telèfon absolutament gratuït i que oferís una atenció específica i no general. Primer, ens atén una telefonista, després ens deriva a un altre telèfon, etcètera. No es donen les respostes urgents. S'han produït alguns casos d'angoixa d'algunes d'aquestes dones que truquen a aquests telèfons i que no troben la solució.

Hi ha una asimetria important entre el que s'ha dit i les funcions d'aquests telèfons i la realitat. Jo espero que en l'Informe de l'any que ve ja no haguem de parlar més d'aquest tema.

Bé, acabo ja. El meu Grup considera que el treball realitzat pel Síndic, tal i com deia al principi, amb els matisos expressats durant la seva intervenció, ha estat molt positiu. Positiu per conèixer les deficiències d'un sistema que sempre ha de tenir la voluntat de millorar i de superar-se per donar un millor servei al ciutadà.

Els polítics, nosaltres o la majoria de nosaltres, estem en política amb una intenció molt noble, que és la de millorar la qualitat de vida dels nostres conciutadans, confegir una societat millor, més justa i més igualitària, però, en aquest cas, no val només amb les bones intencions que tots compartim. Jo crec que hem d'anar una mica més enllà, i és per això que penso que amb una primera lectura de l'Informe, un té la sensació que denuncia i parla del mateix de sempre, dels mateixos problemes de l'Informe 2000, del 99 i del 98. Alguns d'aquests problemes encara no hem sabut resoldre. Aquesta és una demostració evident d'incapacitat de la nostra Administració. Nosaltres pensem que les coses s'haurien de fer d'una altra manera.

Jo crec que tots els grups que estem aquí ho pensem, i aquesta, a més a més, aquesta manera de pensar va molt en sintonia de les coses que vostè planteja, moltíssimes de les quals ja són reclamacions que s'han fet també en aquest Parlament a través de proposicions no de llei, i que s'han aprovat per la totalitat, per la unanimitat dels grups del Parlament.

Per exemple, el dret a la segona opinió mèdica, els pisos pont per a dones maltractades, la telefonia fixa a Solsona, les malalties freqüents, el tema de la malaltia crònica... Amb tot això farem una... De totes formes, senyor Cañellas, jo estic segur que vostè no desesperarà en aquest intent i que l'any vinent ens tornarà a dir el que no funciona. La realitat és dura, però és la realitat.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Pel Grup de Convergència i Unió hi haurà tres intervencions, si no m'equivoco. Comença el senyor Pere Lladó.

El Sr. Lladó i Isàbal

Sí, moltes gràcies, senyora presidenta. Excel·lentíssim senyor síndic de Greuges de Catalunya. Bé,

en primer lloc, doncs, agrair a tots vostès, a tot el seu equip, als adjunts i a tot l'equip que l'acompanya, i saludar, també, els seus convidats. Agrair-li, doncs, l'Informe i també la presentació que avui ens n'ha fet.

Com sempre, certament, estem davant d'una allau de dades i davant d'aquesta allau de dades, doncs, simplificar-ho en poc temps sempre és difícil de fer. En tot cas, nosaltres, des del nostre Grup Parlamentari, de Convergència i Unió, fem un balanç molt positiu del seu Informe, un informe que està en la línia dels informes dels darrers temps, quant a nombre de queixes, però, sí que –i a nosaltres ens sembla que és molt important– les seves opinions, els seus suggeriments, aconseguen de les administracions un 75% d'acceptació. Això, en certa manera, el que ve a fer és a prestigiar la Institució que vostè representa. Per tant, vagi per endavant, des del nostre Grup, la nostra felicitació.

Bé, l'Informe és un retrat de la societat catalana, és un retrat en blanc i negre de les..., dels fets més corrents que passen a casa nostra i que, en moltes ocasions fins i tot, doncs, hi ha aspectes que són prou importants i de molt de pes i, en canvi, d'altres, doncs, que són curiosos, no? I, en canvi, una mica vénen a retratar el que passa a casa nostra: un retrat en blanc i negre, no? Amb foscos i clars, un retrat, doncs, evidentment, que ens manifesta que encara hi ha molts aspectes a millorar a la nostra societat i que, evidentment, fa necessària la seva presència i, a més a més, la seva mediació en molts aspectes.

També reflectir, una vegada més, i des del Grup que dona suport al Govern ens és... ens fa il·lusió dir-ho, la independència de la institució, no? Vostè mateix, en molts aspectes és molt crític, no només, evidentment, amb el Govern de la Generalitat, sinó amb els ajuntaments –alguns ajuntaments–, amb el Govern central, però, en tot cas, vostè sempre manifesta –la seva institució– una independència absoluta que, segurament, evidentment, per a nosaltres, doncs, és el fet més important i que moltes vegades fa que fem unes determinades intervencions aquí a la Comissió, però que en tot cas... I fins i tot algunes vegades, algunes de les consideracions que vostès poden fer, doncs, a vegades, ens saben greu, però és la realitat i, per tant, així ho hem d'acceptar i hem de fer tots els possibles per intentar esmenar aquelles deficiències que hi pot haver en algun departament, o en algun ajuntament, o en algun aspecte de la nostra societat.

I, en tercer lloc, també volem deixar-ho molt de manifest: la projecció internacional que té el Síndic de Greuges de Catalunya. Molt important pel reconeixement internacional de Catalunya; molt important per al nostre país la seva presència a l'Institut Europeu de l'Ombudsman; la seva presència a la Federació Iberoamericana; i aquests programes de cooperació, que vostè té programes de cooperació internacional, que té la Sindicatura, per exemple, amb Bòsnia-Herzegovina, etcètera. Per tant, a nosaltres ens sembla, doncs, que tot això és, en certa forma, importantíssim i cal destacar-ho. De primer, el

fet, doncs, que vostè retrata la nostra societat; de segon, aquesta independència de la institució de qual-sevol lligam administratiu i, en tercer lloc, aquesta projecció internacional.

Bé, fer una anàlisi en poca estona és bastant complicat. Sí que, evidentment, ja s'han dit, per part dels companys que m'han precedit en l'ús de la paraula, ja s'han dit, s'han fet moltes reflexions i s'ha fet alguna crítica i, a més a més, algun suggeriment, però, en tot cas, nosaltres sí que voldríem, també, manifestar algun aspecte important i, abans d'entrar en matèria, bàsicament, també, valorar molt positivament els desplaçaments que fa fora de la seu i, a més a més, vaig tenir l'oportunitat de poder-lo seguir en la visita que vostè va fer a Banyoles, i el seu equip. Ens va semblar molt profitós i, a més a més, el fet de divulgar la figura del síndic, certament és importantíssim i les cinc mil i escaig visites de la pàgina web, evidentment, manifesten que hi ha una certa inquietud i una certa..., un cert interès per tot el que fa el Síndic de Greuges.

Des d'un punt de vista sectorial, un cop d'ull a alguns aspectes. Intentarem no repetir alguns dels aspectes que ja s'han manifestat i que coincidiríem, i anar una mica més en temes o en qüestions noves que, de moment, encara no han sorgit. Un primer, des d'un punt de vista d'aspectes municipals, que vostè en l'Informe d'enguany hi dedica, hi fa esment, d'una forma bastant extensa, un aspecte que a nosaltres ens agradaria saber la seva opinió, més que res, de com es pot fer aquesta regulació, des d'un punt de vista municipal, pel que fa a la informació, no? És a dir, nosaltres, si ara reviséssim com des dels ajuntaments, per exemple, es dona informació als ciutadans, veuríem que els butlletins municipals, les emissores locals, etcètera, estan més al servei dels mateixos alcaldes o regidors –i no parlo de colors polítics, parlo globalment–, que no pas al servei de donar informació als ciutadans. Per tant, això com es pot regular? O com es pot regular, per exemple, alguna queixa que hi ha hagut en algun ajuntament, em sembla que és l'Ajuntament d'Almacelles, però, en tot cas, no voldria ara fer esment d'un determinat ajuntament, sinó la regulació dels plens ordinaris i dels plens extraordinaris que, evidentment, no pot ser que se sigui art i part, no? Que qui presideix la corporació sigui qui, si vol, fa ple ordinari, si vol fa ple extraordinari i, si vol, es passa dos mesos sense fer-ne.

És a dir, això s'hauria de regular, de la mateixa manera que s'hauria de regular, doncs, com es trameta la informació i com els grups que representen, també, l'Ajuntament tenen accés a la informació que surt del mateix Ajuntament. Per tant, a nosaltres ens sembla que aquests..., almenys des d'un punt de vista moral, les apreciacions que vostè pugui fer poden ser prou interessants per prendre'n nota.

Dir, també –i surto del tema municipal, però que, en tot cas, algunes qüestions importants i que també s'han parlat aquí i, per tant, jo no hi insistiré, és evident que s'ha d'insistir o impulsar encara més la

construcció d'habitatges a preus assequibles, ho ha dit el portaveu del Grup que m'ha precedit en l'ús de la paraula, afecta, bàsicament els joves, cal un esforç més important de les administracions, no parlo d'Administració, parlo d'administracions i, per tant, en això, ens sembla que cal insistir.

Es refereix, en l'apartat d'habitatge, al tema de les expropiacions forçoses d'alguns ajuntaments. Sobretot, això ho hem vist, ara, últimament, a l'Ajuntament de Barcelona, que moltes famílies amb pocs recursos s'han de canviar d'habitatge, s'han de traslladar, i això crea molts conflictes, sobretot, doncs, a gent que té un nivell econòmic baix i que no pot fer front al nou habitatge en moltes ocasions. Ens agradaria saber, també, a veure com seria possible poder donar satisfacció a tota aquesta gent que moltes vegades es manifesta amb raó, en aquest sentit.

Ahir mateix, en el *Telenotícies* del vespre –no sé si el van seguir–, un dels temes que és molt recurrent en els seus informes és el tema de la contaminació acústica, no? i que ahir, el *Telenotícies* vespre dedicava..., va dedicar una notícia en aquest aspecte; va parlar un psicòleg, etcètera, però el fet clar era que la maquinària, per exemple, de l'Ajuntament de Barcelona doblava quan feia arranjaments al carrer, o recollia la brossa, etcètera, doblava el soroll permès per la normativa. És a dir, doblava els decibels que marca la normativa. Per tant, aquest és recurrent, però que, en tot cas, també seria bo exigir una mica més en aquest sentit.

Bé, en certa manera, un altre aspecte que també està en el punt del tributari, però que també afecta els ajuntaments, és –i em semblen molt oportunes les seves valoracions i les seves reflexions que fa quant a la qüestió de les contribucions especials. Com és possible, doncs, que ajuntaments de les mateixes dimensions, del mateix nombre d'habitants, del mateix pressupost, uns apliquin contribucions especials i altres no apliquin contribucions especials. Vostès ens parlen de contribucions especials en alguns ajuntaments que tenen un pressupost baix; però, en tot cas, ens agradaria saber la seva opinió, perquè hi ha ajuntaments de les mateixes característiques i uns les apliquen i altres no apliquen aquestes contribucions. Ens agradaria saber el seu parer perquè el ciutadà paga impostos i, en moltes ocasions, veu una certa confusió en aquest aspecte. Per exemple, quan moltes vegades, des d'un determinat ajuntament, es volen fer una sèrie de remodelacions que no són clau moltes vegades, però que, en tot cas, el ciutadà no les entén, i quant al tema de pagar la contribució especial, fins i tot, no entén com s'aplica aquesta contribució especial, no? Molts juristes tributaris que recomanen amb profunditat aquesta..., la reforma d'aquesta figura fiscal, no? Diu: és pròpia de figures fiscals..., d'hisendes poc desenvolupades, però que, en tot cas, bé, hi ha ajuntaments que les apliquen i altres que no.

També és veritat que s'hauria de complir si la contribució especial només es pot aplicar per obra nova, perquè en moltes ocasions això tampoc es compleix. Per tant, en aquests aspectes i fins i tot el

fet fonamental de fer el càlcul de la mateixa quota, ens agradaria saber, vostè, què n'opina.

També, un petit..., un esment quant a la qüestió sanitària. Nosaltres creiem –i ho repetim i ho diem moltes vegades, sobretot si ho comparem amb Europa– que tenim una sanitat, afortunadament, de primer ordre. En certa manera, doncs, el que diu l'Informe del Síndic de Greuges, en alguns aspectes, des d'un punt de vista sanitari, doncs, encara s'ha de millorar; però, fixe-u-vos, fixem-nos bé quins són aquests aspectes que cal millorar en una sanitat com la nostra que, afortunadament, és una sanitat universal.

El Departament de Sanitat ha recollit, sobretot, moltes de les seves recomanacions. Vostè, moltes vegades i, evidentment, sempre en els informes, es parlarà de llistes d'espera. En tot cas, el Departament de Sanitat, moltes de les recomanacions que vostè ha fet respecte a les llistes d'espera que, sobretot, afecten la gent més gran, com en temes com la pròtesi de maluc; l'operació de cataractes, que avui ja en parlava, o les pròtesis de maluc, però que, en tot cas, sí que és veritat que moltes de les recomanacions que vostè en certa manera ha apuntat en els seus informes, el Departament els ha recollit.

El Pla de desplegament de l'atenció sociosanitària de Catalunya 2000-2005 pretén respondre a les necessitats més urgents, amb l'aplicació gradual d'unitats funcionals interdisciplinàries i de programes d'atenció domiciliària. Per tant, l'Institut Català de la Salut ha ampliat l'atenció domiciliària a Barcelona amb aquest programa del qual algú també n'ha parlat: «Salut a casa». Per tant, repetim, nosaltres, des del nostre Grup, que moltes d'aquestes recomanacions que vostè fa tot sovint en qüestions sanitàries, des del Departament de Sanitat, doncs, s'intenten recollir.

Quant a consum també s'ha dit –no m'hi referiré: la valoració positiva del sistema tarifari integrat a l'Àrea Metropolitana de Barcelona, per tant, no en parlo, però sí que voldria fer esment, sobretot, d'algun dels aspectes quant a la deficiència del servei de Correus. Hi ha un increment de queixes en aquest sentit.

Els talls de subministrament per part de Fecsa-Enher, estem amatents a aquest informe que vostè prepara, aquest estudi sobre la xarxa de subministrament elèctric. En tot cas, no m'hi estendré perquè els meus companys en parlaran.

Respecte a la normalització lingüística. Bé, una vegada més torna a sorgir, però ahir mateix un editorial d'un diari parlava, sobretot, del mal..., del problema de la llengua catalana als jutjats, que l'ús del català al món judicial sembla pràcticament destinat al fracàs permanent. Hi ha un editorial d'un diari que en parla. Vostè, una altra vegada, ens comenta que en molts aspectes no s'acaba de complir la Llei de normalització lingüística.

Quant al tema de la immigració, que molts companys n'han fet referència, certament, falta més personal, més recursos, però nosaltres, avui, afortuna-

dament, quan sortim d'aquí el Parlament ja no veiem les cues que hi ha davant..., a l'altre costat de la vorera del parc de la Ciutadella, però encara, per exemple, a les comarques de Girona, a la seva ciutat, encara, a la capital, cada matí hi ha llargues cues de gent que intenta accedir a la Subdelegació del Govern per intentar arranjar els papers.

Per tant, hem parlat de la lentitud de la justícia, de molts camps que, en tot cas, ara no tinc temps de comentar-ho, però sí que, en tot cas, nosaltres, per acabar aquesta intervenció i deixar pas als meus companys, voldria felicitar la Sindicatura per la participació que va tenir, i, a més a més, les exposicions que va fer el senyor Cañellas en la creació de la càtedra sobre immigració, drets i ciutadania, conjuntament amb la Universitat de Girona i el Bisbat, perquè allà es van fer aportacions molt i molt interessants.

Per tant, vagi per endavant, en nom del nostre Grup, que per molts anys pugui continuar fent tota aquesta feina.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies senyor diputat. Té la paraula el senyor Xavier Soy.

El Sr. Soy i Soler

Moltes gràcies, senyora presidenta. M'afegeixo, excel·lentíssim senyor, a la felicitació que han fet tots els grups i tots els diputats presents per l'Informe que ha presentat, per la seva amplitud i per la seva valentia a l'hora de parlar dels temes. La meua intervenció farà referència a dos apartats molt concrets del seu Informe: medi ambient i seguretat ciutadana, i a temes molt concrets per no ser repetitiu i perquè el temps, potser, no ho permetria.

En l'apartat de medi ambient fa referència a un tema que al nostre Grup ens preocupa molt, concretament la implantació d'antenes de telefonia mòbil. I aquí hi voldria afegir o hi voldríem afegir, també, la construcció de noves línies elèctriques. Ens voldríem referir a la dificultat per evitar i fer minvar, com molt bé diu el seu Informe, l'angoixa i la inquietud dels ciutadans i ciutadanes per l'emplaçament de les antenes i la construcció d'aquestes noves línies elèctriques.

Voldríem preguntar-li quina seria la seva opinió per evitar el que pot semblar un contrasentit. Per un cantó, els ciutadans i ciutadanes del nostre país cada dia fan un ús més important de la telefonia mòbil i tots els seus serveis complementaris. Cada dia augmenta més el consum de l'energia elèctrica i cada vegada, com molt bé vostè comenta en el seu Informe, es fa més difícil la instal·lació de les antenes de telefonia mòbil i la construcció de noves línies.

Nosaltres voldríem saber com es veu des de la Sindicatura i com es podria enfocar per resoldre aquesta problemàtica.

En l'apartat de seguretat ciutadana voldria manifestar i agrair-li la seva valentia en aquest apartat, un apartat no gens fàcil i delicat. Parla, concretament, de la utilització de la Policia, Mossos d'Esquadra o altres cossos de seguretat per practicar les notificacions i les citacions, amb el que això comporta d'ocupació d'agents policíacs, en funcions que no els són pròpies.

Voldríem preguntar-li com es pot fer per evitar aquesta pràctica i com es podria fer i què es podria fer perquè aquestes funcions no siguin traspassades als ajuntaments, com ja està passant en aquests moments, amb els problemes que això comporta per als ajuntaments petits, per la falta de policies locals o de funcionaris preparats per fer aquestes tasques.

En el mateix apartat de seguretat ciutadana volem manifestar el nostre acord per la seva valoració positiva sobre l'actuació dissenyada pel Departament d'Interior, amb relació a les persones desaparegudes. Aquest, sens dubte, és un tema en què cal molta sensibilitat i només una actuació policíaca eficient pot ajudar els familiars afectats.

En el mateix apartat de seguretat ciutadana i pel que fa a l'actuació policíaca, voldríem també fer un comentari. La policia, com molt bé diu, ha de protegir els drets de tothom sense cap discriminació per raó de naixença, raça, sexe, religió, o opinió, i que la resposta que ha de donar la policia en les seves intervencions davant dels conflictes ha de ser una resposta proporcionada.

En el seu Informe hem vist, hem vist una actitud, potser, crítica en aquests temes, i ens agradaria que ens volgués ampliar en la seva intervenció de demà una mica més aquest apartat.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula la senyora Joaquina Alemany.

La Sra. Alemany Roca

Senyora presidenta, excel·lentíssim senyor Anton Cañellas. Síndic, jo crec que com han fet totes les persones que m'han precedit en l'ús de la paraula, tant del meu Grup com dels altres, el voldria felicitar, a vostè i el seu equip, perquè, en realitat, el tema que a mi m'afecta de l'Informe, que és aquest Llibre segon que vostès han fet sobre la violència domèstica contra les dones, jo penso que és un treball molt, molt ben fet, un treball d'avaluació, si estem parlant d'una temàtica no gens fàcil. Si estem parlant que en aquests moments hi ha una sensibilitat social respecte als drets humans en general i està considerat que la violència contra les dones també és això. Per tant, tot i que hi ha una opinió favorable, veiem que la violència domèstica és difícil de poder-la afrontar.

La línia de transversalitat que s'està fent des de fa molts anys per part de la Generalitat i de l'Adminis-

tració, en general, estem veient que va fent el seu camí, com aquest Informe molt bé diu. Jo crec que no s'ha deixat, de totes maneres li voldria puntualitzar alguns punts per si ens poguessin donar la seva opinió, que lògicament serà molt positiva per a l'Administració.

També l'Administració ha assumit aquests canvis socials, de la mateixa necessitat de veure i de treballar d'una manera, com dèiem, transversal i d'una manera amb protocols específics, on hi intervenen moltes administracions. Per tant, veiem que això fa necessari un treball conjunt d'avaluació.

Jo crec que aquest Informe, la veritat, permet no solament fer una aportació del Síndic de Greuges, sinó també avaluar la feina que s'està fent a tota l'Administració.

No entraré aquí, perquè tinc poc temps, m'agradaria fer-ho podent-me esplaïar més, però no ho podré fer, malauradament, potser demà tindrem ocasió de tornar a intervenir, però sí que hem de dir que les víctimes estan soles, que les dones que en aquest moment, tot i que la societat ha fet un gran pas, les víctimes són, majoritàriament, joves –com s'ha vist en el treball–, les víctimes acaben considerant-se culpables, i les víctimes, doncs, estan perdent la seva autoestima.

Per això fa que aquestes cases d'acollida, que aquí en l'Informe es fa una valoració molt objectiva i molt positiva, que diu que en un 92% compleixen els objectius, en canvi, també podem dir que en algun altre cas, doncs, i ens interessa tant el que és positiu com el que no es veu positiu, ens agradaria aprofundir en la situació dels temes que veuen vostès més crítics.

El tema que hi ha una manca d'un servei d'urgència específic. Clar, a tots ens agradaria, per part de l'Administració també, i lògicament dels diputats d'aquests grups, que hi hagués un servei que específicament pogués agafar una persona, resoldre-ho tot i després derivar-la allà on hagi d'anar. Això, en el protocol que s'ha iniciat per part de la Generalitat, ja hi és aquest procediment d'inici, el que passa és que encara –jo crec, però m'agradaria saber la seva opinió– falta que tot el personal que hi ha administratiu a tots els diferents serveis, o sigui sanitaris, de centres d'acollida, podríem dir d'alguna manera, també legals, actuïn unitàriament, en aquest moment, perquè totes les coses que es resolen en el primer moment és més fàcil resoldre-les que no pas després.

La situació, també, que hem vist, m'agradaria que l'aclarissin, però, tot i que nosaltres també la tenim, que això és un dels temes que hem assumit que es canviarà, que és el tema del telèfon, del 012; però, de totes maneres, estem molt favorablement veient l'Informe aquest, com deia a l'inici, perquè veiem que aquests centres d'acolliment estan derivant, o sigui, van iniciar-se d'una manera, es van obrint i van donant bons resultats. Les dones surten amb treball, els fills, s'està fent un treball específic per als fills, i s'està reconeixent que aquests serveis d'a-

tenció primària, amb els treballs d'equips amb els joves, doncs, donen bon resultat.

L'atenció mèdica de salut física, també m'agradaria dir-ho, es valora positivament, però tot el que afecta temes psicològics, això és una cosa que queda una mica més problemàtica, perquè no es pot resoldre al primer moment. Per tant, jo, m'agradaria, ja, per anar acabant, dir que si bé el sistema a l'atenció a les dones maltractades que s'està desenvolupant a totes les administracions, no solament la de la Generalitat, sinó dels ajuntaments, consells comarcals, Mossos d'Esquadra..., estem veient, com molt bé diu l'Informe i així ho creiem el Grup que dona suport al Govern, que ha estat, en línies generals, molt ben orientat. Això pensem que és una cosa positiva, vol dir que estem en bon camí. Sí que ens agradaria, aquestes petites coses que vostès han vist, que demà, potser, ens les poguessin explicar una mica millor, perquè ens interessa molt tenir-ho en compte.

El tema de les ingerències de la dona al món laboral, que vostès diuen en el seu Informe que és una manera molt dràstica de resoldre el problema, perquè quan aquestes dones ja aconsegueixen un treball és quan poden desenvolupar-se bé, ens agradaria saber-ho.

També vostès reconeixen en el seu Informe que la reducció de l'alcoholisme té una clara incidència en el tema dels maltractaments, i com i de quina manera veurien que es pogués fer això.

També es fan ressò de l'acompanyament que des de moltes ONG i des de moltes universitats s'estan fent treballs per fer aquest assegurament degut a la responsabilitat social de la gent que té possibilitats de fer aquest acompanyament a les persones i a les famílies perquè, lògicament, pateixen tot aquest maltractament, també els maltractadors.

Per tant, sí que acabem, com vostès diuen, pensant que amb un treball acurat, en línia horitzontal i cada vegada més ben orientat i anat definint, podem aconseguir, també tenint en compte que es necessita un respecte social per la igualtat de gènere –cosa que encara no acabem de veure prou clara–, ens agradaria saber la seva opinió, i si la sensibilització social que afecta tots aquests temes només és quan hi ha sang i quan hi ha problemes; però, en canvi, el tema de la igualtat de gènere i l'oportunitat de l'accés de la dona al món laboral, això, també, a veure quina opinió en tenen vostès, si també pot ocasionar, pot arribar a ocasionar una situació de maltractament, també, dintre de la família.

Pensem que el treball que coneixem que està fent des del Departament d'Ensenyament, d'una educació igualitària per la pau, per la tolerància, des de fa molts anys, això, pensem, segur, que pot servir per eradicar la violència domèstica, com també per eradicar altres tipus de violència.

Però també voldríem saber una mica l'opinió sobre els temes que..., aquest tema es va..., ja per acabar, que es va fent molt complex, amb els temes d'immigració i de persones d'altres cultures, que en

aquests moments trobem que tenim, ja, a les cases d'acollida.

O sigui, de mica en mica, d'una vegada per totes, s'haurà d'anar decidint –i això ho hem de fer d'una manera acompanyada, per això aquest Informe és on jo, jo, m'agradaria constatar que és d'un gran valor, a veure fins a quin moment hi ha d'haver un tipus de legislació que protegeixi també els drets humans de les dones quan són d'altres cultures. O sigui, tot i que hi ha un gran reconeixement, cada vegada menys les lleis marquen el que és un dret humà i el que no és un dret humà. Per tant, hem de saber que tot el que s'ha avançat en els països com els nostres, aquestes dones que vénen del món de la immigració, haurien de tenir, també, aquests drets, però no d'una manera, ja, a petició, sinó, ja, reconeguts. O sigui, una dona que entra en un centre d'acollida hauria de tenir els mateixos drets si és emigrada o no és emigrada. M'agradaria saber la seva opinió.

I, res més. O sigui, felicitar-los perquè, veritablement, és un treball que ens servirà a tots, a l'Administració, però, també a la societat civil. Perquè la societat ha de conèixer que el treball que es fa dels del Síndic de Greuges és d'acompanyament de les tasques administratives i que, finalment, jo crec que tothom té voluntat que les coses funcionin i que, ara, en aquest moment, el tema del maltractament, de la violència domèstica, està agafant i està fent..., és un moment oportú per treballar en aquesta línia, perquè la societat el rebutja. Per tant, haurem de fer un esforç i jo acabaria, per part del nostre Grup, agraint-los aquesta feina que han fet.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Recordin que encara queda per intervenir el Partit Popular. Per tant, té la paraula la senyora Alícia Sánchez-Camacho.

La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez

Moltes gràcies, senyora presidenta. En primer lloc, presentar les meves disculpes a l'excel·lentíssim senyor síndic, a tot el seu equip i a aquesta Comissió per no haver pogut estar a la seva presentació de l'Informe. Això és degut, doncs, al que en podríem anomenar la pluriocupació d'alguns diputats o diputades, que hem hagut d'estar, doncs, en una altra compareixença; en aquest cas, la compareixença del conseller en cap, del senyor Mas, a la Comissió de Joventut per a la presentació del Pla Nacional de Joventut i, doncs, ha fet això que jo no pogués estar present a la seva presentació, cosa que, la veritat, lamento considerablement, perquè sempre és un plaer poder escoltar el síndic en la presentació del seu Informe anual. I, a més, també, agrair la Mesa, doncs, que s'hagi pogut alterar l'ordre de les intervencions perquè la meua participació es pogués realitzar en l'últim lloc.

Com sempre, senyor síndic, la valoració de l'Informe que presenta la Sindicatura de Greuges és extraordinària. Jo voldria valorar molt positivament la

tasca que ha realitzat el síndic i tot el seu equip, en el que ha estat la presentació d'aquest Informe. La veritat és que de l'estudi de l'Informe s'extreu, com sempre, com cada any en podem fer, un gran nombre d'iniciatives que els grups parlamentaris podem realitzar després de la lectura d'una tasca com la que ha realitzat la Sindicatura de Greuges en la presentació d'aquest Informe.

Jo passaria a valorar molt positivament el nombre de queixes que han estat presentades i el nombre d'accions que han estat realitzades, tant d'ofici com les queixes que s'han realitzat, que han estat incrementades aquest any, encara que vostès després puntualitzaven que, malgrat que hi ha hagut un petit increment i han minvat les queixes d'ofici, han estat deguts a temes puntuals que, d'alguna manera, han deixat el nombre de queixes en el mateix percentatge de participació dels ciutadans i d'actuació d'ofici de la Sindicatura.

Jo també voldria valorar molt positivament el que ha estat l'acceptació, per part de les administracions catalanes, de les recomanacions del síndic. Crec que aquest és l'aspecte cabdal més important de l'Informe que pugui realitzar el síndic i de la tasca que tots i cadascun de vostès realitzen. L'acceptació, per part de l'Administració, d'aquestes recomanacions –vostès estaven entre un percentatge de 83 a 70/73 aproximadament del que podien haver estat les acceptacions per part de l'Administració–, que crec que és extraordinàriament positiva una dada d'aquestes característiques.

Però jo passaria, senyor síndic, a fer-li, doncs, per cadascun dels blocs del Llibre primer que vostès han presentat i de la lectura, doncs, acurada que hem realitzat per part del nostre Grup, a fer, doncs, les aportacions i les peticions d'aclariment que el nostre Grup considerem necessàries.

En primer lloc, passàriem a parlar-ne –i suposo que no aportaré res de nou–, perquè després d'haver intervingut tots i cadascun dels grups, doncs, ja s'han dit moltes i moltes coses, però sí que m'agradaria, doncs, poder tenir una resposta del síndic d'algunes de les preocupacions que el Grup Popular té en molts aspectes.

Amb relació a la funció pública, senyor síndic, crec que cal valorar la valentia que ha tingut el Síndic de Greuges a fer palesa una de les queixes que més s'estan donant per part dels grups parlamentaris i per part de la ciutadania, quan vostè parla de l'adscripció provisional dels funcionaris docents. No solament l'adscripció provisional dels funcionaris docents i el que això suposa de la seva inestabilitat en la seva tasca professional, sinó també, podríem generalitzar respecte a la situació d'interinatge de molta funció pública a Catalunya, i aquí aniria la meva primera petició, la meva primera pregunta. Vostè parla, en funció pública, de l'aspecte de l'adscripció provisional dels funcionaris i de la contractació administrativa.

Jo, respecte a l'adscripció provisional dels funcionaris, li preguntaria: quines actuacions ha realitzat

la Sindicatura de Greuges, ja sigui d'ofici, ja sigui per queixes d'alguns dels funcionaris respecte al gran nombre de personal, de funcionaris interins, dels quals la Generalitat de Catalunya encara té en moltes de les seves relacions de llocs de treball, sobretot a l'educació –que és el cas que vostè esmenta en l'Informe–, com és el cas, també, de l'àmbit sanitari, en el qual hi ha un gran nombre de personal interí, i sense les previsions de quan sortiria la seva plaça per poder-la cobrir, quan sortirien els llocs per poder ocupar, amb caràcter fix, aquesta activitat professional, tant en sanitat com en educació.

Repeteixo que vostè fa esment solament a l'educació, perquè deuen ser les queixes, però jo també ho estenc a la sanitat, perquè crec que és prou important.

Envers a la contractació administrativa, felicitar el síndic pel que crec que té d'estímul capdavanter. La veritat és que li agraeixo, perquè sempre va vostè per davant del que moltes vegades fem, fins i tot, al Parlament. I li dic per la següent qüestió: vostè planteja a contractació administrativa dues prioritats, jo crec que d'una importància molt gran, i és l'economia social i les clàusules socials.

Pensi que ara mateix aquest Parlament està treballant per tal d'elaborar el que ha de ser la primera Llei a Catalunya, en el marc del nostre país, la primera Llei d'empreses d'inserció sociolaboral. En aquesta negociació –i la senyora presidenta que hi ha estat present i que ja sap al que em referiré–, nosaltres, els grups parlamentaris, tots, en consens, hem estat, doncs, molt interessats en el que ha de ser l'establiment, amb la contractació pública, amb la contractació pública als diferents ajuntaments, als diferents ens territorials, als diferents consells comarcals, de l'establiment de clàusules socials que prioritzin la contractació de totes aquelles persones que tenen risc d'exclusió social i que aquestes clàusules socials ho permeten. És a dir, potenciar aquesta economia social i potenciar aquestes clàusules socials.

A mi m'agradaria que el síndic ens pogués..., em pogués respondre respecte a quina podria ser la manera d'articular aquestes clàusules socials, per tal que les administracions públiques territorials, per tal que els ajuntaments en facin, doncs, una prevalença molt més forta de la sol·licitud d'aquell empresari que estableix dintre de la seva oferta, l'existència d'una clàusula social en la negociació amb l'Administració territorial concreta.

Respecte a seguretat ciutadana, senyor conseller, malgrat que el senyor Soy, doncs, reconeixia la valentia en molts aspectes –i jo també la reconec–, li haig de dir, també, que trobo una mancança, potser perquè no ha arribat per part de les queixes dels ciutadans, ha arribat una mancança del que jo crec que és una de les preocupacions més importants, ara per ara, i que n'hem vist, doncs, dissortadament, els fruits dissortats a la campanya francesa, i és el problema de la inseguretat ciutadana.

Vostè fa un esment que el problema de la inseguretat ciutadana fa referència a la manca d'efectius policíacs, però a mi m'agradaria saber més quines són les queixes, quina és la preocupació de la gent respecte a la inseguretat ciutadana. En quins aspectes? És a dir, en la realització de determinats furt, en la realització de determinats delictes menors, en la queixa de la multireincidència. És a dir, jo demanaria un aclariment molt més exprés, no solament del que coneixem, que és la manca d'efectius policíacs, sinó l'eficàcia i eficiència de l'actuació d'aquests efectius policíacs i la coordinació, també, que això pugui tenir amb el poder judicial, amb cadascun dels jutges amb els quals pertoqui. I, sobretot, sobretot, senyor síndic, una cosa que trobo cabdal també, i és l'actuació dels fiscals a Catalunya.

Vostè coneix que, per exemple, al Congrés dels Diputats es va realitzar la compareixença del Fiscal General de l'Estat, per tal de realitzar una circular en la qual s'instés els fiscals que actuessin d'ofici en moltes de les qüestions relatives d'inseguretat ciutadana. A mi m'agradaria saber quina incidència, si és que en té coneixement el síndic, o quines actuacions podria realitzar el Síndic, per tal que aquesta circular que afecta tots i cadascun dels fiscals a Espanya, doncs, saber el grau d'implantació, el grau de seguiment que pot estar tenint per part de la Judicatura aquí, a Catalunya.

Després, senyor síndic, nosaltres volíem, també, reconèixer-li que la queixa que torna a presentar el Síndic de Greuges respecte als Mossos d'Esquadra, a les comissaries de Mossos d'Esquadra, es tornen a reiterar amb les queixes de l'any passat. Vostè mateix va fer –i va precisar en l'Informe de l'any passat, i així ho recordem–, que hi havia problemes d'espais per arxivar..., que a més s'utilitzaven les comissaries per arxivar i per fer dipòsits d'objectes, de vehicles, que havien d'estar a disposició judicial, i que s'utilitzaven els serveis, els serveis dels Mossos d'Esquadra per realitzar notificacions i per realitzar totes aquelles competències que no eren expresses dels Mossos.

La veritat, si per segon any això persisteix en l'Informe, a mi m'agradaria saber del síndic quina ha estat la resposta per part de la Direcció General de la Seguretat Ciutadana, o per part de la Conselleria d'Interior, per tal de solucionar un problema d'aquestes característiques.

Vostè torna a demanar en seguretat ciutadana més recursos, més Mossos d'Esquadra i, sobretot, també, es fa ressò d'un problema que és el de les persones desaparegudes i la manca d'eficiència que pot tenir això en la recerca d'aquestes persones desaparegudes. Doncs jo li dic que, sobretot, reitero molt el problema de la inseguretat ciutadana, que m'agradaria saber una major precisió sobre quines són les característiques de les queixes, nombre de queixes, és a dir, una precisió molt més exhaustiva i sobre el tema de l'actuació dels fiscals aquí, a Catalunya.

En el tema de l'habitatge, en el tema de l'habitatge, senyor síndic, també m'agradaria haver trobat una

explicació més exhaustiva sobre els problemes de les polítiques d'habitatge, i em refereixo, per exemple, a les polítiques d'habitatge a joves. Ara mateix, quan ha comparegut el conseller en cap, una de les qüestions que el Grup Parlamentari Popular li hem fet més ressò ha estat la manca de polítiques d'habitatge que hi ha en el Pla Nacional de Joventut, en el Pla Nacional de Joventut que s'acaba d'aprovar l'any 2000, aquí, a Catalunya, al nostre país. I em refereixo al perquè. Perquè solament hi ha polítiques d'habitatges de lloguer per a joves, uns 1.800 habitatges de lloguer en dos, tres anys que suposen 600 habitatges per any, la qual cosa és molt poca per les necessitats que poden tenir el joves a Catalunya.

A mi m'agradaria saber si el síndic podria realitzar alguna actuació concreta respecte al Pla d'habitatge que hi ha a Catalunya, i respecte a l'actuació que l'Incasol fa, sobretot, en el que ha de ser de reserva, de reserva de sòl per a joves, per a habitatges per a joves i l'actuació que pugui tenir el Síndic en possibles convenis. La incidència amb el Govern perquè realitzin convenis de col·laboració amb els ajuntaments, per tal de negociar un preu més abaratit, més bon preu en la reserva de sòl que tenen els ajuntaments, en el sòl urbanitzable als ajuntaments.

Una de les qüestions que també planteja el Síndic, i que la veritat és que crec que són a destacar, són els defectes constructius que, per exemple, poguessin tenir els habitatges nous i que se'n fa ressò; o en el tema de les expropiacions forçoses, amb el tema de la compensació de despeses econòmiques que, la veritat, doncs, no sé com encara en una situació d'expropiació forçosa puguin tenir, a més, els perjudicats, puguin tenir aquesta situació de despeses econòmiques.

Vostè es fa ressò també en l'Informe que els dos aspectes que estan tenint més incidència, suposo que des del punt de vista de denúncies, de peticions per part dels ciutadans, són els de medi ambient i el tributari. Això demostra, jo crec que molt satisfactòriament, la preocupació que cada vegada i la maduresa que cada vegada estan tenint els catalans en tractar problemes que ens afecten, com és el problema del medi ambient i la incidència de la capacitat contributiva, és a dir, dels nostres impostos i de les nostres contribucions. La preocupació que tenen els ciutadans, sobretot, especialment, en medi ambient, perquè això s'ha demostrat amb la importància que té en l'Informe del Síndic que, com vostè deia en la seva part prèvia, doncs, necessita i ha estat molt més ampli, tant en medi ambient com en el sector tributari.

Jo li agraeixo les aportacions que vostès varen realitzar a la normativa que s'està desenvolupant respecte al mapa èdic i respecte al projecte regulador, i després també em vull fer ressò de dos temes en què vostès han estat treballant. En primer lloc, el tema de les antenes. El tema de les antenes i de la telefonia mòbil, que el Grup Popular, doncs, s'hi ha preocupat com la resta d'altres grups, i com, a més, doncs, s'ha aprovat una comissió d'estudi al Parlament de Catalunya per tractar, per realitzar l'estudi

respecte a la incidència de les antenes de les quals disposem de molts informes i, la veritat és que vostè fa ressò del que suposaran les antenes de tercera generació, és a dir, els telèfons, la telefonia mòbil de tercera generació, la UMTS, que suposarà un major nombre d'antenes al nostre país. Doncs, home, jo voldria preguntar-li, senyor síndic, quins projectes..., quines actuacions podria fer el Síndic per tal de minvar o de controlar aquest nombre... l'increment, un possible increment d'antenes, per tal de quines recomanacions es podrien fer al Govern, de buscar solucions alternatives. Per exemple, en altres comunitats autònomes s'estan veient altres projectes en què hi havia solucions alternatives perquè no hi hagués l'existència d'aquestes..., d'aquest nombre d'antenes al nostre territori.

Agrair-li també que la presentació de l'Informe extraordinari d'inundacions, l'any passat, doncs, va facilitar i ha facilitat, també, la redacció, la presentació, per part de l'Agència Catalana de l'Aigua, de les zones inundables i de la redacció de l'Inuncat i, sobretot, també, fer-ne ressò, com ha fet el Grup de Convergència i Unió, del que és, també, una de les nostres preocupacions i que el Grup Parlamentari Popular va fer-ne en una interpellació, i és el tema de les qüestions acústiques, és a dir, el problema que estem tenint, cada vegada més, amb el soroll, amb els sons a les nostres ciutats, quines recomanacions podria fer el Síndic respecte a això.

En l'àmbit tributari, el Síndic fa una aportació, jo crec que destacable, tant en el tema de les contribucions especials com en el tema de les taxes, com en el tema del sistema tarifari. Home, a nosaltres ens satisfà que s'hagin acceptat les recomanacions pel que es refereix a les taxes que va fer el Síndic de Greuges, i també, i també, a la petició que realitza de la reforma de la Llei 39/88, respecte a les contribucions especials i, com molt bé ha dit, també, l'únic diputat, els únics diputats que he pogut escoltar, respecte al diferent tractament en el tema de les contribucions especials, com vostè fa ressò quan es fan, doncs, reformes que no tenen aquesta importància, en canvi hi ha la descompensació del que és el cost de l'augment d'aquesta contribució especial als ajuntaments.

A mi m'agradaria, senyor síndic, que vostè ens fes algunes aportacions respecte al que això suposa i el que ha de suposar, també, la reforma de finançament i el que ha de ser també el finançament dels ajuntaments, doncs, com podrien contribuir no solament al tema de la reforma de les contribucions especials, sinó d'altres, d'altres aspectes.

Pel que es refereix a sanitat, jo crec que el primer paràgraf, ja, del que el senyor síndic i l'Informe de la Sindicatura ens aporta, jo crec que ja és prou entenedor, no?, quan es refereix als problemes que té la sanitat a Catalunya i el nostre sistema sanitari, malgrat que sigui un dels pioners; també, a la resta d'Espanya, doncs, existeixen problemes i existeixen mancances, que cal desenvolupar i cal solucionar, com es refereix vostè a les llistes d'espera; a l'eradicació de les llistes d'espera; a l'acabament de la

reforma de l'atenció primària, que encara està per realitzar en aquest 2002; a l'augment de recursos socio-sanitaris; l'augment de prestacions sanitàries, com podia ser en el tema de salut bucodental.

Nosaltres li diríem que cal millorar l'atenció i la qualitat de l'assistència sanitària i cal corregir efectes negatius de les prestacions sanitàries, com són les llistes d'espera, com és la saturació de molts consultoris, el col·lapse que es produeix a les urgències hospitalàries i la resposta, sobretot, en el transport sanitari que han estat tots, tots i cadascun d'ells, temes d'estudi, de treball i d'elaboració en aquest Parlament de Catalunya.

A més, m'agradaria saber l'opinió del síndic: quines són les aportacions que podria realitzar respecte a potenciar mètodes d'atenció alternatius, com pot ser la telemedicina, o potenciar, també, alternatives a l'hospitalització clàssica, i millorar la coordinació entre els diferents nivells assistencials.

Envers a les malalties a què vostè es refereix, com pot ser la fibromiàlgia o com pot ser la fatiga crònica, suposo que els meus companys diputats hauran fet esment, que ahir mateix, doncs, a la Comissió de Política Social, vàrem aprovar iniciatives de les quals el Grup Parlamentari Popular ha estat fent –tant en fibromiàlgia com en fatiga crònica–, respecte a la realització de protocols, tant en fatiga crònica com en fibromiàlgia, respecte al tractament d'aquestes malalties.

Però a mi m'agradaria, senyor síndic, que vostè ens fes, al Grup Parlamentari Popular, una explicació més acurada, sobretot perquè fa esment a un tema que és la relació amb la sanitat i les persones grans i el seu tractament i la seva atenció assistencial.

Estem davant, jo crec, d'un dels temes més importants en aquest segle XXI, i la Cimera de fa unes setmanes a Madrid així ho demostra, com és l'estudi de l'envelliment i, sobretot, el tractament assistencial i socio-sanitari de les persones grans.

Vostè relaciona amb molta valentia en l'Informe el tema de persones grans amb pobresa i el tema de persones grans amb manca de recursos, el tema de persones grans amb la necessitat de la seva cura assistencial. Jo no sé si és una petició que potser el Síndic no sé si podria acceptar, o recomanar, o considerar, però igualment com s'han estat fent aquests darrers anys uns llibres específics, com ha estat l'extraordinari que vostès aporten respecte a les dones maltractades, nosaltres, el Grup Parlamentari Popular, voldríem realitzar-li una petició respecte si pogués ser possible que el Síndic, doncs, pogués realitzar un estudi específic de la situació de l'envelliment a Catalunya, de la situació –tant de recursos en l'aspecte econòmic, en l'aspecte assistencial, en l'aspecte socio-sanitari, en l'aspecte participatiu, en l'aspecte del tractament de les persones grans dependents i no dependents, que crec que seria de gran utilitat per saber, també, a més, com, per exemple, ha realitzat el Grup Parlamentari Popular, quines estan sent les aportacions, no solament de la Generalitat de Catalunya, sinó també de

les diferents administracions públiques catalanes: ajuntaments, entitats locals, consells comarcals, d'aportació, d'ajut, tant en el tractament assistencial com en el tractament econòmic. Per exemple, doncs, altres comunitats autònomes, com vostè coneixerà, senyor síndic, estan fent compensacions, com pot ser Navarra o com pot ser Astúries, a les prestacions que reben, de les prestacions del sistema de pensions que reben molta gent gran, estan fent prestacions diferenciades que complementen i que ajuden a millorar, que porten a millorar la situació de les persones grans.

Entenem que com que és un dels reptes de futur, i en tractar, en estudiar la situació de l'envelliment, els nous horitzonts dels envelliments, nosaltres, des d'aquí, li adreçaríem aquesta petició del que creiem que seria molt positiu, seria un informe específic, igualment com el Síndic fa i que ha estat, li reitero, molt positiu respecte a les dones maltractades, respecte a la situació de l'envelliment a Catalunya.

En l'àmbit del treball, el Síndic torna, malgrat que, senyor síndic, jo sempre em sorprenc que l'àmbit del treball sigui un àmbit, en el qual els ciutadans realitzin poques queixes o poques aportacions. Potser, malgrat que la competència és una competència d'execució per part del nostre país, per part de Catalunya, en el que han de ser moltes modificacions de normativa no es pot demanar, però, sí, en canvi, aquest any vostè fa dues aportacions a tenir en compte.

Una, senyor síndic, quan vostè parla de la discriminació positiva per als majors de 45 anys i d'afavorir aquesta discriminació positiva. Crec que vostè ha donat en un dels aspectes que, ara per ara, no solament en l'àmbit comunitari, en l'àmbit de la Cimera de Barcelona i després, doncs, ja, en altres reunions de nivell europeu, s'està tenint, i és prioritzar, afavorir la situació dels majors de 45 anys.

Per exemple, una de les aportacions que es volen fer amb la reforma de la prestació contributiva d'atur és que tot el superàvit que això produeixi vagi adreçat a augmentar les rendes d'inserció dels major de 45 anys, que fins ara eren càrregues familiars; a partir d'ara, per augmentar i per ajudar l'atur estructural d'aquests majors de 45 anys sense càrregues familiars. Però a mi m'agradaria que vostè precisés, senyor síndic, aquesta discriminació positiva respecte als majors de 45 anys, en quins aspectes, en quines actuacions en l'àmbit laboral es podria dur a terme?

I després una altra consideració interessantíssima, senyor síndic, que és la que vostè ha fet, sense nomenar-ho, amb la nomenclatura que tots utilitzem, i és la del *mobbing*, que és aquella pressió psicosocial, aquella pressió psicològica que molts treballadors estant tenint i la incidència que això està tenint en l'àmbit del treball.

Com vostè molt bé explicita i com vostè molt bé explica, no és una malaltia professional, considerada segons el Reial Decret el 1995/1978. I també li avanço que des d'aquest Parlament, els grups parlamentaris ja també hem realitzat iniciatives per tal

d'estudiar els aspectes que del *mobbing*, és a dir, de la pressió social, psicosocial que es pot tenir en l'àmbit de la jornada de treball, en l'àmbit del mercat de treball, pugui tenir això per estudiar, si cal, incrementar i incorporar el *mobbing*, el nou *mobbing* a la llista, exhaustiva, detallada i específica, de les malalties professionals en el nostre àmbit, i el que això suposarà per a les prestacions econòmiques i per al reconeixement dels treballadors.

I, torna, a més, vostè a considerar un altre cop –ho havia fet en l'aspecte de la funció pública, i ho torna ha dir en l'aspecte del treball– la incidència social que tenen les clàusules socials i d'economia social en l'àmbit del treball, no solament per això en l'àmbit de la funció pública, sinó també en l'àmbit del treball.

Sobre les pensions... Ja acabo, senyora presidenta, molt poquet...

La presidenta

Va, acabi!... Li adverteixo només que porta ja vint minuts. Acabi tranquil·lament...

La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez

Moltes gràcies, senyora presidenta...

La presidenta

...amb el temps que necessiti, però jo l'aviso que fa ja vint minuts. Acabi, tranquil·lament, amb el temps que necessiti, però jo l'aviso que fa vint minuts...

La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez

No, a més, després de tot el matí, la veritat és que és d'agrair, no solament per al síndic, sinó per a tots el companys i totes les persones que hi són.

Doncs, molt breument..., molt ràpidament, senyor síndic. Jo aniria a valorar l'aportació positiva que vostè n'ha fet de la nova jubilació, gradual i flexible, i m'agradaria saber quines actuacions creu vostè que des del Govern es podrien fer per potenciar i per dinamitzar que després s'utilitzi. Perquè si després, doncs, per exemple, quan s'exhaureix el subsidi de majors de 52 anys no utilitzem les possibilitats que pot permetre la jubilació flexible, m'agradaria saber quines recomanacions han pogut fer vostès al Govern.

I després una crítica, senyor síndic, que potser no és imputable, ni de bon tros, a l'actuació de la Sindicatura, sinó que a mi m'ha semblat que l'aspecte de serveis socials estava també, molt minvat. És a dir, jo trobo que, per exemple, les aportacions que es fan des del punt de vista que les necessitats assistencials de la gent gran cada vegada van..., creixen a un ritme superior al sistema de prestacions, és cert; però, no sé si és que hi ha hagut, doncs, poques queixes per part dels serveis socials, perquè només es fa referència a les persones amb disminució i a les persones amb exclusió, però trobo que..., m'agradaria que hi hagués més aportacions per part de la Sindicatura.

I, per cloure, senyora presidenta, i com que ja també s'ha dit per part de tots els grups que m'han antecedit en l'ús de la paraula, fer una valoració molt ràpida del Llibre segon, de l'aspecte referit a les dones.

Jo crec, senyor síndic, que és d'una gran utilitat per al nostre Parlament. Crec que vostè fa una anàlisi molt exhaustiva i molt detallada, i m'agradaria, m'agradaria fer-li unes precisions. Quan vostè diu els centres habilitats que són, doncs, molt pocs i que no estan preparats per..., no estan especialitzats per rebre les dones maltractades quan arriben les primeres setmanes, ho compartim, hi estem absolutament d'acord. M'agradaria saber quines recomanacions fa el Síndic, envers els centres d'acolliment. Jo li faria una queixa forma, senyor síndic, i és que, malgrat que s'hagi analitzat que el 92%, com deia la senyora Joaquina Alemany, doncs, compleixen els requisits, vostè fa una anàlisi molt bé que hi ha problemes de personal, problemes d'atenció mèdica, problemes d'atenció psicològica; però, m'agradaria haver vist una queixa respecte a la manca de nombre de centres d'acolliment a Catalunya, que n'hi ha molt pocs. És a dir, la xarxa de centres d'acolliment a Catalunya està molt per sota del que està en d'altres comunitats autònomes, i m'hauria agradat, doncs, que en l'Informe del Síndic se n'hagués fet ressò.

I solament recordar, doncs, que encara, Catalunya no ha tingut un pla integral de lluita contra les..., de lluita contra la violència domèstica, com sí que s'ha tingut –i ja anem pel segon a Espanya–, el 1998 fins al 2000 i, que en canvi, doncs, el nostre Grup sempre ha estat demanant l'avaluació dels protocols i l'avaluació del Pla d'igualtat, i que ens agradaria, doncs, que hi hagués hagut una actuació molt més ferma respecte..., encara que vostè diu que anem en la bona línia, i anem en la bona línia però deixar palesa, doncs, aquesta crítica per a un tema tan cabdal com aquest, en què creiem, doncs, que hi hauria hagut..., s'hauria necessitat una actuació molt més ferma per part del Govern de la Generalitat de Catalunya i l'avaluació de l'actuació que ha realitzat el Govern.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyor síndic i senyores i senyors diputats.

La presidenta

Moltes gràcies a vostè. Interrompem la sessió i la reprenem demà a dos quarts d'una.

Moltes gràcies.

La sessió se suspèn a tres quarts de dues del migdia.

